עיריית רמת-גן

תמלול

ישיבת מועצה מן המניין מס' 27

מיום שני, ה' בניסן תשפ"ו, 23/03/2026

במרכז ההפעלה, רח' שלום זיסמן 3

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, עו"ד עינב בר כהן – מ"מ ראש העיר, עו"ד רועי ברזילי – מ"מ ראש העיר, מר ישראל זרי – סגן ראש העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, עו"ד אסף וייס – סגן ראש העיר, עו"ד דוד מנחם – משנה בכיר לראש העיר, עו"ד אביהוא בן משה – משנה לראש העיר, עו"ד זוהר ישרים – משנה לראש העיר, גב' מאיה פלומבוים – חברת מועצת העיר, גב' קרן בר – חברת מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר ליר לוי – חבר מועצת העיר, גב' אפרת אביטל לויאן – חברת מועצת העיר, גב' מירב גבע גרומר – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר.

חסרים: מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, גב' תל אביב לי וידריך דידיו – חברת מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – חברת מועצת העיר, גב' נאוה רביבו – חברת מועצת העיר, פרופ' יזהר אופלטקה – חבר מועצת העיר, מר משה רווח – חבר מועצת העיר.

קבועים: מר מוטי כהן – מנכ"ל העירייה, מר רועי דביר אבידור – מ"מ סמנכ"ל תפעול, עו"ד אביחי בן שטרית – סמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, עו"ד אפרת דידי קונפינו – היועצת המשפטית, רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, גב' לימור מרקנזון סגל – מנהלת אגף החינוך, גב' גילה טאושטיין – מנהלת אגף שירותים חברתיים, מר קובי נח – מנהל אגף מערכות מידע ומחשוב, מר חיים קאפח – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, גב' מירב שוורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון ארגון וייעול, גב' ירדן רינגל – מנהלת לשכת ראש העיר, גב' אביגיל רודשבסקי טיטלבאום – מ"מ מנהלת לשכת ראש העיר, גב' ענאל טימסיט – רמ"טית ראש העיר, גב' אסתי דיין – לשכת מנכ"ל, עו"ד ורד כהן – עורכת דין השירות המשפטי, עו"ד אורית אמיתי – משקיפה מטעם האוכלוסיות עם צרכים מיוחדים.

מוזמנים נוספים: רו"ח אורטל אפל בדש – סגנית הגזברית לשירות חדשנות ופיקוח פיננסי, עו"ד דנה סלטון – אגף נכסים, עו"ד ספיר מזרחי – מנהלת תחום מקרקעין – השירות המשפטי, גב' ליאת אטדגי – מנהלת המוקד העירוני.

1) עדכוני ראש העיר

2) שאילתות:

א. שאילתא של פרופ' יזהר אופלטקה חבר מועצת העיר:

"שילוב ספריה ציבורית שכונתית בספריית בית ספר אהל שם"

1. סדר יום:

א. נכסים:

אישור תבחינים להקצאת מקרקעין בעיר רמת גן ללא תמורה או בתמורה סמלית ופרוגרמה לשטחי ציבור.

מצ"ב תבחינים ופרוגרמה.

ב. כספים:

1. רשימת תב"רים שנסגרו בשנת 2025.
2. רשימה מס' 3 בתקציב הרגיל לשנת 2026.
3. רשימה מס' 4 בתקציב הבלתי רגיל לשנת 2026.
4. דוח כספי רבעון 4 לשנת 2025.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו מתחילים.

* הקראת פרק תהילים.

ראש העיר, כרמל שאמה הכהן, קורא מתוך ספר תהילים, פרק א'

1. עדכוני ראש העיר

מר כרמל שאמה הכהן: נתחיל בעדכונים. לפני העדכונים, אני חושב שהעדכון הראשון זה השתתפות שלנו בצער משפחת משה, שני תושבים שלנו שנרצחו ברחוב האשל 2, בנפילה הקטלנית של אחד מטילי המצרר האירניים שנפלו בעיר. אנחנו שולחים תנחומים וחיבוק גדול לבנות נוי ולימור ולבן ליאור. אנחנו עוטפים אותם, אנחנו מחבקים אותם מהרגע הראשון. אנחנו מבקרים אותם. אנחנו דואגים לכל מה שהם צריכים. הם נורא חרדים לפרטיות שלהם ולכן אני לא אכביר במילים. זו הבקשה כשיצאנו מהם אתמול – ראש העיר, שלא ידברו עלינו. אנחנו רוצים את האבל שלנו, בפרטיות שלנו. משפחה טובה וכואב הלב, באמת כואב הלב. שניים מהם רמת גנים, כולם גדלו ברמת גן.

אני רוצה להודות לכל מי שכאן עוטף אותם ברמה האישית, דואג להם, כל האגפים שנוגעים בדבר, כמובן האגף לשירותים חברתיים בראשות גילה וגם רועי דביר נותן הרבה תשומת לב לכל נושא התשתיות שם. והלשכה שלי כמובן, ירדן ואביגיל. זה אירוע כמובן מורכב לאבד שני הורים באבכת טיל, זו טרגדיה. הרב שמריהו, הוא לא פה, אבל הרב שמריהו אנחנו תמיד מודים לו, בכל נשימה שאנחנו נושמים, הוא לא מפסיק לעשות מצוות.

זה כמובן מחבר אותנו למציאות שאנחנו בשבוע הרביעי למלחמה. זו מלחמה אני חושב הכי ארוכה שעמדנו בה, אם ניקח את חרבות ברזל לכל מיני עליות וירידות, אבל מלחמה שמבחינת מטחי טילים, כמות אדירה, עם נפילות יומיות. למזלנו ראשי הקרב שנופלים הם לא כבדים, אבל ראיתם שהם קטלניים. הם אמנם לא משטיחים בניינים, אבל הם הורסים דירות שלמות והם יודעים לקחת חיים. לכן צריך להיזהר.

וכמו שאמרתי היום במפגש נוער, עשינו זום, היה מאד מוצלח דרך אגב, עם אלפי בני נוער שעלו לזום, מי שראה ומי שהשתתף. עשינו מיזם משותף עם ראשון לציון, קרית אונו וכפר סבא. אגמנו משאבים והבאנו, מה שנקרא כוכבים שמושכים את הנוער. ואמרתי לנוער, עד לא מזמן התפללנו כל

הזמן שיחזרו כל החטופים, אבל זה לא היה בידינו. השמירה על החיים וההישמעות לפיקוד העורף זה נטו בידינו. ולכן, זה משהו שאנחנו חוזרים עליו עכשיו כמו מנטרה – אין יותר חשוב מלהישמע להוראות של פיקוד העורף ושל הרשות המקומית בעניין הזה. זה שני הגופים שרואים אל מול עיניהם את הביטחון האישי של כל אחת ואחד מהתושבים, מקטן ועד גדול.

ופה כמובן אני רוצה להודות לעובדות ולעובדים שלנו, ולמנהלות ולמנהלים בעירייה ובתאגידים העירוניים, מהמנכ"ל שלנו מוטי כהן ועד כמובן אחרון ואחרונת העובדים, גם אלה בחלקיות משרה, למי שמגיע, ובטח למתנדבים ולמתנדבות. העיר עובדת כמו שעון רמת גני. מתקתקת 'תיק תיק תיק תיק'. היום פרסמתי תלונה של תושב שאומר – לא נתתם לי מספיק זמן, רציתי להגיע לדירה להצטלם עם הנזק ולתקוע דגל ולצלם את זה לבנות, וכבר הכול היה נקי ומסודר. הוא אומר, אני סה"כ יצאתי מהעסק שלי בנחלת גנים עד רחוב קלאוזנר שאנן. למה אתם רצים כל כך מהר? אז זה מראה שהעסק מתקתק טוב וזה מורכב מאד. אני הבאתי את זה לנקודה של זירה אחת, בלילה הטראגי היה לנו ריבוי זירות, עם דליקות ועם שברים ועם מפונים ועם כמובן הנרצחים, אירוע סופר סופר מורכב. ובתוך זה גם יש המון עשיה חיובית.

גם העשייה הדפנסיבית, לנקות שברים ולהחזיר שגרה ולכסות בורות. בקריניצי אני הגעתי מהראשונים, כי הייתי במקרה באזור, החבלן של המשטרה עוד לא הגיע. הטרקטור שלנו הגיע עם החומר לכסות את הבור. זה משהו, אני ישר שלפתי את הטלפון והסרטתי, כי זה היה פשוט מדהים, פשוט מדהים. אבל גם בעשייה החיובית, החיבוק שהתושבים מקבלים מאיתנו בהכול, כל מה שהם רק צריכים ואנחנו יכולים, מקטן ועד גדול.

היום דיברתי עם בית מלון, הוא לא האמין שאנחנו רוצים חדרים בבית מלון על חשבוננו. הוא אמר לי – אבל יש לך את התעריף של המפונים. לא נכנס לו פשוט לראש. אני אומר לו, לא, אנחנו עושים משהו ערכי חברתי, אז תבוא לקראתנו. אנחנו לא משופים, זה הכול מהכיס של העירייה. הוא אומר לי, אבל יש לך את התעריף של המפונים. הוא לא מבין, כי אין דבר כזה, שהעירייה לוקחת מכיסה, לקח לי פעם שלישית להסביר, שהעירייה לוקחת מכיסה ומשקיעה בקשישים שיש להם בעיה בירידה למקלוט, באנשים עם צרכים מיוחדים, בנכי צה"ל ובמשפחות שכולות.

היום אני פניתי לשתי משפחות שכולות לשאול בשלומן, משפחות עם ילדים. כל כך התרגשו. כל כך התרגשו שהסבא מצפון הארץ כתב לי הודעה שהוא הולך לספר על רמת גן בכל מקום שהוא יפגוש אנשים. כבר עברה יותר משנה. הוא אמר, הייתי בטוח שאחרי החודש כבר לא נשמע מאף

אחד. יש גם רשויות אחרות שמטפלות בנו. אז כשאני שומע את זה מהמשפחות השכולות, את ההודעה שהסבא הזה כתב, את האמירה שהסבתא מהצד השני אמרה, אלה דברים שהם גאווה גדולה לעיר. והייתי היום ואתמול בפעילויות ההפגה במערכת החינוך, לראות איזה אושר אנחנו מביאים לילדים ולהורים. כי בתקופה הזאת אתה לא צריך לעשות הרבה כדי שאנשים יהיו מאושרים. מספיק שהם יבינו שחשבו עליהם, שהשקיעו עבורם, שהתאמצו עבורם, כבר לא צריך לעשות במה עם פירוטכניקה, מספיק שהם ביחד והם מרגישים רגועים ויש להם קצת משהו לעשות, ובטח אם זה יותר מקצת משהו, הם בשמים. תתחילו להריץ את המצגת, אני אתן את הסקירה של מה שנעשה כאן בעיר בכמעט חודש.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני חושב שאם יש חוסר מקום, חברי מועצה קודמים לפקידות העירונית. זה נראה כאילו אני יושב כאורח מן היציע.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> איפה יושבת פקידות על השולחן? אני רואה רק חברי מועצה. זה השולחן של הסטטוטורים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זה לא חשוב. אני נראה כמו אדם שיושב מן היציע ולכן אני רוצה שזה יירשם בפרוטוקול ואני גם יוצא מישיבת המועצה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> או קיי, בסדר גמור.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זה לא מכבד את האירוע. אני מודה לכם על הזמן שהקדשתם לי. להתראות.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תודה רבה.

הקרנת מצגת

מר כרמל שאמה הכהן: כמו שאתם רואים, היו לנו 146 התראות בעיר. אנחנו מקום ראשון בישראל, גם בזה. 6 אזעקות ממוצע ביום. 25 נפילות מסוג מצרר בעיר. זה מעבר לשברים ורסיסים שראיתם שהם מסוכנים לא מעט. 57 אינדיקציות לאירועים ברחבי העיר.

עו"ד רועי ברזילי: אני חושב שיש לנו טעות בהרוגים, יש לנו עוד הרוג שנהרג בדרך ל-ממ"ד.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר, רועי, בוא אל תפריע לי. דבר בזמנך ולא הייתי ממהר להגדיר מי הרוג כתוצאה מהמלחמה בלי קביעה של הרשויות. חברים, לא להיכנס לזה בכלל.

57 אינדיקציות לאירועים ברחבי העיר, 45 אירועים שטופלו בפועל, 21 זירות עם פגיעה במבנים, 9 זירות בהן פונו תושבים, 96 תושבים פונו מבתיהם לאורך ימי הלחימה. נכון ליום זה יש לנו 72 תושבים שהם עדיין מפונים. 2 הרוגים ו-2 פצועים. אתם מכירים את הזירות, אני לא ארחיב. אפשר להתקדם, להמשיך בסקירה.

נתוני המוקד העירוני – סה"כ מתחילת המלחמה כמעט 37,000 פניות, ליתר דיוק 36,916 פניות, מתוכן כמעט 15,000 שיחות קוליות. פניות בווטס-אפ 9,218. סה"כ פניות ב-CRM כמעט 13,000. סה"כ טופלו 37,000 פניות. ואתם רואים שמה שבולט זה כמובן החירום, כולל ניקיון מקלטים, מקלטים ציבוריים, מזרנים, רעש, שירותים חברתיים (יש יותר ביקוש לרווחה). ועדיין, אנשים גם רצו פינוי אשפה והעיר המשיכה לתפעל את זה, חולדות ונושאים כלליים במלחמה.

אינג' סיגל חורש: גם הפניות שאתה מקבל ב-CRM, יש הרבה פניות שאנחנו מקבלים אצלנו למייל שלנו שלא מופיעים בשום מקום.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. בסדר, תתחילו להכניס ל-CRM, כדאי שתעבדו מסודר, זה גם חשוב. אם אתם מטפלים בפניה תפתחו פניה ב-CRM ואז תהיה אינדיקציה לדברים.

נתוני המוקד של האזרחים הוותיקים: מוקד טלפונים לקשישים ביצע 24,000 שיחות, סה"כ נענו בצד השני כמעט 19,000 שיחות, 9,900 נענו, 680

בקשות טופלו. 'מוקד, אני צריך עזרה' – זו אותה הודעת ווטס-אפ שאנחנו שלחנו ל-120 ומשהו אלף תושבים שלנו, שיש לנו מספרים. 5,800 לחצו 'אני צריך עזרה'. סה"כ שיחות שנענו, שחזרנו אליהם, 3,097, מתוכם טופלו 1,944 פניות.

במוקד טלפונים לקשישים – סה"כ פניות שביקשו עזרה זה 600. מקלטים פרטיים ו-ממ"דים, זה מוביל, זה הרוב המובהק, 160. שפ"ע, מזרנים, חוסר במיגון בבית, בקשות לתרופות, בקשות לקניית מזון ותמיכה רגשית. בבקשות לתרופות, אני חייב לציין את אלי העוזר שלי, שהגיעה בקשה לכאורה טריוויאלית של אישה שהיא חולה אונקולוגית, עם ילדים, היא לבד, הבעל במילואים או חד הורית, אני לא זוכר את ההקשר, והיא ביקשה עזרה בהשגת תרופה. היתה בעיה להשיג, התרופה היתה חסרה בכל בתי המרקחת בעיר. אלי לא ויתר והשיג את זה מאיזו עמותה שמשיגה תרופות ומוצאת תרופות שחסרות והביא לה את התרופה עד הבית. אבל יש המון פעולות כאלה. אני פשוט ראיתי את הקטגוריה הזו ונזכרתי באירוע הזה. אז יישר כוח לכל מי שעשו, הושיט יד לאנשים במצוקה.

מוקד 'אני צריך עזרה', אתם רואים גם, מזון, תרופות, סיוע לקשיש, זה בעיקר היה לגיל המבוגר יותר. גם מקלטים פרטיים, מזרנים, ציוד, משחקים – שזה פרויקט מבורך שחילקנו משחקי חברה וקופסה למקלטים ולילדים עם צרכים מיוחדים. אי אפשר להפריז במילים באפקט של זה, בטח בראשית המלחמה ועד היום.

מסגרות חינוך חלופיות. אנשים התעסקו גם בארנונה, בהנחות שלהם, פעילויות הפגה לילדים-

<u>גב' עדנה וידל:</u> יש לי שאלה, מי ש... הוא לא קשור למגורים, אנחנו גובים ממנו ארנונה?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא. פניות שגרה לאגפים. העיר ממשיכה לעבוד. נתונים עירוניים על פעילות קהילתית – 611 עוגות חולקו לימי הולדת ונחגגו לילדים במקלטים הציבוריים. 500 בני נוער השתתפו בפעילות מקוונת, זה לפני הזום היום עם אהבת השם ועם אחרים. 600 מארזים חולקו רק בסופ"ש האחרון לחיילים מפונים ופצועים ומשפחות שכולות. עוד כמעט 1,000 יחולקו בימים הקרובים. 140 בני נוער התנדבו בעיר. 22 פעולות הפגה רק ב-רק"לים ובמקלטים הציבוריים. 130 ערכות שבת חולקו במקלטים המשותפים שבבתים המשותפים. זה לא מקלטים ציבוריים, מקלטים משותפים, לקבלת

שבת קהילתית. 500 הטבות חולקו למשרתי המילואים, אנשי קבע וכוחות הביטחון. 1,000 כיסויי עיניים חולקו ב-רק"לים ובנהורא. 1,300 מארזים כמו שאמרתי יחולקו בסופ"ש הקרוב, למשפחות שכולות, לחיילים ולהורים יחידנים. 140 ועדי בתים הצטרפו לפרויקט 'מבניין לקהילה'. 900 משחקי קופסה וערכות הפוגה לפורים חולקו למקלטים הציבוריים, הפרטיים ול-רק"ל. ו-1,000 בני נוער פעלו כחניכים ומדריכים בתנועות וארגוני הנוער.

נתונים מ-שפ"ע – העירייה סייעה בכל הזירות בחיבורי מים, חשמל וגז, על מנת לאפשר חזרה סדירה למגורים. שומרים הוצבו בכלל הדירות עד לאיטום הדירה. הצוותים העירוניים סייעו בניקיון ושאיבת מים במקלטים ציבוריים, פרטיים ומחסות המוניים. 700 כיסאות חולקו. 3,600 מזרנים חולקו. 1,300 ארגזי מים חולקו. 70 מיטות חולקו. 25 מקלטים ציבוריים עוברים ניקוי כל יום. 20 דירות נאטמו. 3,000,000 ₪ רכש בחירום.

פונו למלונות ממוגנים – זה אני חושב הפרויקט שרמת גן היא פורצת דרך בו ואני בטוח שאם תהיה, אני מאחל שלא, אבל אם תהיה מלחמה נוספת נראה עוד ערים. לערים אחרות לוקח זמן לעכל את מה שאנחנו עושים. 6 משפחות שכולות פונו. את המשפחות השכולות אנחנו לא מגבילים בזמן. הם יוצאים לבתי מלון, ללא הגבלת זמן. אנחנו מממנים עד תום המלחמה. העיקרון פה הוא מאד ברור, שילמו את המחיר היקר ביותר ואף פעם לא נדע אם את מי שהם איבדו יכול היה לארח אותם עכשיו עם מיגון, הילד יכול היה לארח. זה גם בא לידי ביטוי, מעבר לחיסרון האין סופי, גם בפרקטיקה של החיים.

הרי כשהורים מתבגרים, הילדים הם המשענת. 41 משפחות בעלות מוגבלות, צרכים מיוחדים. ו-121 קשישים. 4,060 נמצאים בקשר רציף מול העירייה. 1,900 משפחות בעלות מוגבלות נמצאות בקשר רציף מול העירייה. 120 ילדים בסיכון נמצאים בקשר רציף עם העירייה. ולכבוד חג הפסח יחולקו 1,950 חבילות מזון ותווי קניה.

נתונים עירוניים – דוברות והסברה – היו 40 הודעות ואייטמים שהופצו לתקשורת המקומית והארצית, 60 אייטמים בתקשורת הארצית, ראיונות, תושבים, גורמי עירייה וראש העיר, 135 'בריפים' ובקשות פרסום התקבלו וטופלו, 4 קמפיינים עירוניים כולל שילוט חוצות, 1.8 מיליון צפיות בעמוד האינסטגרם העירוני, 134,000 הודעות ווטס-אפ ישירות נשלחו לתושבים, 45 תוצרים גרפיים ירדו לדפוס וסופקו, 605 פניות ציבור התקבלו וטופלו. בפייסבוק – 1.9 מיליון משתמשים בפייסבוק. 121 עדכונים והודעות פורסמו בקבוצות העירוניות.

חינוך – 600 תלמידים השתתפו בתחרות החשיבה AI ידע. 4 ניידות חינוכיות נודדות יום יום מופעלות בעיר – חדשנות, שחמט, אנגלית וספורט. בכל יום

מבקרים 120 ילדים בכל ניידת. פעילות מדהימה שאני ממליץ, ראיתי את צחי מבקר שם, אני ביקרתי שם, מאד חשוב, בתוך הקהילה, מרענן ומגוון. 500 תלמידים השתתפו בתחרות אתגר האביב בשיתוף חברת אקסליום. 1,300 משפחות לקחו חלק ביום שיא העירוני לחיזוק הקשר הורה-ילד. 1,300 מארזים חולקו לילדים בפעילויות הפוגה בבתי הספר. 250 תלמידי החינוך המיוחד השתתפו בפעילויות הפוגה מותאמות. ו-8 שמרטפיות לילדי עובדים חיוניים מופעלות בעיר.

קיבלתם סקירה והיא באמת הקצה של הפעילות. זו הסקירה לגבי המלחמה. כמו שאתם יודעים, בחדר הזה מתכנס פורום ה-16, שעכשיו הוא כבר מונה 20 ערים ומועצות אזוריות. ישבנו כאן ביום שלישי שעבר גם עם שר החינוך, גם עם אלוף פיקוד העורף בישיבות נפרדות. ישבנו גם בישיבות וההחלטה שלנו, אתם בטח מעודכנים בה, אנחנו בחרנו בגישה השמרנית והזהירה. גם כשהיה טרנד לכיוון רוח הופכי והחלטנו ללכת, אנחנו הובלנו את זה דרך אגב כעיר, היו פה ראשי ערים שנטו לפתוח, ואחרי ששמעו את הטיעונים ואת הדיונים, ואחרי שראו גם את הנתונים, הבינו שזו טעות. וגם המציאות מראה, הפגיעה בדימונה, הפגיעה בראשון בגן ילדים, פגיעות נוספות. האירוע הוא עוד מאד מאד מסוכן ועוד לא ישבנו מספיק זמן בבית כדי שניקח מה שנקרא עוד גרם של סיכון. כל דבר בעיתו.

אז אני מניח שבאיזון הזה שאנחנו שמים תמיד מול עינינו, מצד אחד המחיר שהעורף משלם ואנחנו משלמים מחיר, אני לא מדבר רק על הפגיעות, אלא כל יום שהעיר מכווצת, בלי מערכת חינוך, בלי כלכלה עירונית במלוא עוצמתה, זה יום שלא יחזור ויש לזה מחיר, גם רגשי, גם חברתי, גם כלכלי, גם תשתיתי בכל מובן. אל מול זה, המדינה לוחמת בחזית מאד חשובה ואמורה להשיג הישגים. כל עוד אנחנו מרגישים שהלחימה היא צודקת ומוצדקת, והציבור שלנו, את מי שאנחנו מייצגים, זה לא רק מה אנחנו חושבים אלא מה אנחנו מרגישים שהציבור שלנו חושב, והציבור שלנו מביע אמון ונותן קרדיט למלחמה הזו, והוא מוכן גם לשלם את המחיר.

כי בסוף התושבים משלמים. זה האמא והאבא שלא יכולים לצאת לעבודה ונתקעים עם הילדים, זה הסבתא והסבא שנושאים בנטל, זה הפגיעה בהכנסות. זה הרבה דברים. הרבה דברים. ואני אומר לכם שהציבור מכיל, רגוע, קשוב, שקט. זה לא דבירם אחרים שחווינו בעבר. אין כמעט מחלוקות סביב העניין הזה. אין 100% אף פעם, אבל כל יום זה משתנה. ראיתם היום בצהריים, טראמפ אמר - אני עושה שלום. הגעתי לשלום עם האיראנים. זה דבר אחד. מחר הוא יכול להגיד לנו – תפסיקו או תמשיכו לבד – אלף ואחד דברים. צפו לבלתי צפוי. אבל בינתיים זה משרת את האינטרס של מדינת

ישראל ואנחנו כמובן נותנים את כל מה שאנחנו יכולים ככתף בעורף כדי שלא להפריע למי שעושה את המלאכה החשובה הזו.

זו הסקירה שלי. אני חייב להתייחס לעוד משהו שעלה היום בקבוצה של הקואליציה, מאחר ואנחנו כמו ישיבת קואליציה פה, אין אופוזיציה. הנושא של פסק הדין של העליון על המחלקה המשפטית. אנחנו לא מפטרים את היועמ"שית, כי היא לא עשתה משהו לא בסדר. אני רוצה להסביר. אבל זו טיבה של תקשורת וזה טיבם של החיים.

בעולם אמיתי היו צריכות להיות כבר 20 כתבות על המחלקה המשפטית שהיא פורצת דרך ביישום של בינה מלאכותית וחוסכת כסף רב ומייעלת את השירות ומטייבת את העבודה שלה וחוסכת זמן יקר לכולם. כי באמת, הטמענו שם מערכות מקצועיות יקרות וזה עושה מצוין. עובדת אחת החליטה, על דעת עצמה לפני 3 שנים, שהיא מומחית לבינה מלאכותית.

<u>עו"ד אפרת דידי-קונפינו:</u> פסק הדין חדש. אבל האירוע התחיל לפני כשניים.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> 3 שנים. 2023. כתוב, זה מה שאני קראתי, האירוע מ-2023. ב-2023 היא מחליטה לעשות שימוש, בערך ברמה שהבת שלי עושה שימוש בבינה מלאכותית. היא חשבה שהיא מייצרת בשיחה עם הצ'אט מסמך משפטי והתוצאה שהיא נתקלה בהזיה של הצ'אט, וכולנו יודעים שהצ'אט נוהג להזות, במיוחד אם עושים בו שימוש הזוי. והתוצאה היא שזו היתה רשלנות ובית המשפט פסק מה שפסק. ועל זה עכשיו, על זה המחלקה המשפטית שלנו מדוברת. אז קודם כל, אני מחזק את ידיכם על העבודה המצוינת שאתם עושים, בלי קשר לאירוע הזה. ובטח על הבינה המלאכותית, שזה החזון שלנו והחלום שלנו, ואתם אחד האגפים שלקח את זה לנקודת האופטימום בשלב הזה, עד כמה שאפשר להתקדם.

גם אני לא הייתי במגדלי דרויאנוב ואנחנו משלמים את ה-13,000,000 שקל. אין מה לעשות, זה החיים. מהרגע שנכנסנו לתפקיד, האחריות היא עלינו. אבל אין פה אחריות, באמת, העירייה לא עשתה פה כלום, לא היו פה הנחיות לא בסדר, לא היו פה נהלים לא בסדר. היתה פה עובדת שעשתה משהו מאד לא בסדר. אני יודע שהיועמ"שית מטפלת בטיפול משמעתי בנושא הזה ואנחנו סומכים על גורמי המשמעת וכוח האדם ועל המקצועיות של המחלקה.

דבר נוסף שאני רוצה להתייחס, שעלה לכותרות, הכול הרי מתגמד לעומת המלחמה, זה הנושא של מכבי עירוני רמת גן, שאנחנו אישרנו תמיכות

במועצה הקודמת או הקודמת קודמת, תוספת של 2,000,000 שקל כדי להציל את הקבוצה והיתה עתירה. השופט פסל את התבחין. אני רוצה להגיד מה קרה בעולם המציאות, בעולם המציאות העובדתית, מעבר לבית המשפט. 1,000,000 שקל על פי התבחין שקבענו עבר לעירוני רמת גן והציל אותם. השופט לא ביקש להחזיר אפילו שקל מה-1,000,000 שקל האלה ובעצם הכשיר. דבר שני, הוא אמר – תעבירו אתה כסף בדרך אחרת. הוא אמר, אין בעיה עם הכסף והכסף יעבור. הבעיה היה, הוא אמר, זה נראה לי שזה תבחין שנעשה לקבוצה ספציפית.

אבל זה ברור, כי האירוע הוא ספציפי, כי לא נתקלנו באירוע כזה ולא יכולנו לצפות אירוע כזה. אבל למה אני גם מספר את זה ולמה נזכרתי בזה, אחרת כבר הייתי שוכח מזה, כי הפגישה הקודמת שלי היתה פגישה עם הבעלים החדש של עירוני רמת גן. הרי אמרנו, בוא ניתן חבל הצלה, זה לא יכול להימשך הרבה זמן, יהיה חייב להיות שם החלפת בעלים, והרבה היו סקפטיים. קודם כל שיחתמו. הבעלים אדם שהתרשמתי ממנו מאד, הוא בעלים של קבוצת כדורסל אחרת במדינת ישראל, אדם אמיד שגם הצהיר על כוונתו-

<u>דוברת:</u> בעלים של 2 קבוצות?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כן, אבל הם לא באותה ליגה. הוא בונה בעצמו היכל ספורט בעיר אחרת. בן אדם שיכול לתרום מאד. הוא מאמין גדול בספורט, הוא בא מהרקע החינוכי. אין לו שום אינטרס אחר בעניין הזה. זו בשורה טובה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> בא מהרקע החינוכי והוא עשיר, זה ...

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא. הרקע שלו לספורט, האמונה שלו בספורט. הוא מה שנקרא פנסיונר צעיר שעשה את הונו בתחום ההנדסה, נקרא לזה כך, והוא אמר, די, עשיתי מספיק, עכשיו מה שנקרא לתרום מה שאני יכול ולהנות. לא מבוגר מדי, בערך בגילנו פחות או יותר, והוא מאמין מאד בחינוך של נוער וילדים בספורט. הוא רואה בזה לא פחות מאשר בית הספר במה שזה נותן לחיים. אנחנו בירכנו. הוא רצה לדעת, לפעמים לראשי ערים יש התנגדויות, לעיריות, הוא רצה להבין שיש ברכת הדרך לקבוצה, שאין לנו איזה מחשבות אחרות. אמרתי לו שאנחנו האחרונים שמתערבים. אמרתי לו,

אתה נכון להזרים כל שנה את מה שצריך, את הפער, כדי שאנחנו לא נצטרך להציל את הקבוצה עוד פעם? הוא אמר – מוכן אני. מוכן ויכול אני. ואני חושב שזה פרק חדש. הוא גם יש לו אמון בחן, אני גם מאד מרוצה מזה שחן יישאר בתמונה. אני חושב שחן עשה טוב למעט התקלה של המלחמה והקריסה העסקית שלו במישור הפרטי והוא לא יכול היה להמשיך לתרום לקבוצה. אז גם עירוני רמת גן זה נגמר מצוין. אני לא רוצה לחשוב מה היה קורה אם לא היינו מעבירים את ה-1,000,000 שקל והוא היה נכנס לחדלות פירעון והתפרקות, כי כמו בעירייה כך גם בקבוצה, הם לא יכולים להיכנס לשקל מינוס בבנק והצ'קים היו חוזרים והקבוצה היתה מתפרקת. אז עשינו את הדבר הנכון ואנחנו כולנו כמובן, גם אם לא מסכימים עם פסק דין, אנחנו מדינת חוק ומשפט, אנחנו מאמינים בבתי המשפט, אנחנו יכולים לחלוק במחשבה שלנו, אנחנו יכולים להביע את הדעה שלנו, אבל פסק דין זה פסק דין ואנחנו ננהג בדיוק לפי פסק הדין. אנחנו מאד מכבדים את השופט ורדי, לפעמים אנחנו בטוחים שהוא טועה ועדיין מכבדים אותו. זו האמירה שלנו וזה חלק מהכללים של הדמוקרטיה שמפוקחת על ידי פיקוח שיפוטי. זהו. זה האירוע של העדכונים שלי ועכשיו נעבור לסדר היום. רצית להעיר הערה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אני רוצה כן להתייחס לאירוע הזה וזה מה שכתבתי היום בקבוצה. אין לי ספק בכלל שבעיריית רמת גן נעשית עבודה מצוינת ויש לי אמון מלא גם ביועצת המשפטית כמו שאני מכירה אותה, היא לא תתן את הראש שלה על שום דבר שהוא לא תקין ועל קיצורי דרך. אין קיצורי דרך, זה ברור. יחד עם זאת, צריך ללמוד מזה. אני יודעת שאצלנו בדירקטוריון בבנק תמיד מביאים לנו מקרים, כשלים שאנחנו לומדים מהם בבנקים אחרים. וזה נכון לקחת את המקרה הזה, לנתח איך קרה התהליך הזה, איך הצליחה עורכת הדין שעשתה את זה מבלי שאנחנו נדע. כי אני מבינה שלא היתה ידיעה של אפרת. ואיך מונעים את זה. ואיך נותנים הדרכה לעובדים שלנו, בוודאי ליועצים משפטיים או לעובדים משפטיים, אבל לא רק לעובדים משפטיים, איך נותנים הדרכה של יישום ה-AI בצורה שהיא מושכלת ובטוחה ובאופן כזה שאפשר לעשות בקרה לפני שמקבלים את ההחלטה הסופית ומפרסמים. ואני חושבת שזה נכון לעשות את זה לכלל העובדים. ופה אני פונה לקרן ולקובי כן לעשות איזה שהוא מערך של הדרכה לגבי ה-AI, איך להשתמש, איך אנחנו בודקים שאנחנו לא נופלים עם זה.

<u>מר מוטי כהן:</u> אני עוצר אותך. זה לא היה מערכת ה-AI שאנחנו הכנסנו לעירייה, זה היה צ'אט פרטי שלה.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא משנה.

גב' עדנה וידל: אבל סליחה, מה הקשר? הם צריכים ללמוד שהם לא משתמשים בצ'אט פרטי, סליחה, אני לא יודעת מה. בגלל שאמרתי שאני לא איש מקצוע, אבל אני חושבת שכן צריך לעשות הדרכות, זה תחום שהוא חדש, זה תחום שהוא מפתה. יש בזה המון קסם, במהירות, בקיצור הדרך, ואנשים אוהבים קיצורי דרך ושם הם נופלים. תודה.

גב' קרן בר: אני רוצה להוסיף עוד משהו. אני חושבת שהאירוע הזה הוא באמת case study עבורנו לפקוח את העיניים ולראות בהמשך למה שנאמר כאן איך אנחנו לומדים ממנו ולא לגופו של אדם, בוודאי לא לגופה של מחלקה, בטח המחלקה המשפטית, עובדת עם סטרט-אפ שנקרא לומייט, שבעצם אחד מ-5 פיילוטים שיצאנו איתם לדרך, ואני חושבת הראשון שכבר נכנס ממש ל-production בתהליכי העבודה.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: רגע, רק ייאמר, זה לא היה עם הלומייט, שלא חלילה-

גב' קרן בר: לא, בוודאי שלא, בוודאי שלא. הפיילוט הוא מעכשיו והמחלקה חלוצה בכל מה שקשור לשילוב בינה מלאכותית. רק שאני חושבת שהנושא של שילוב בינה מלאכותית פוגש אותנו היום בכל הרמות, ולא רק אותנו, זה קורה בבנקים, בחברות ביטוח, במשרדי ממשלה, בכל מה שקשור למדיניות, לרגולציה, ל'עשה ואל תעשה', כי בסוף זה לא רק טכנולוגיה, זה איך אנחנו משלבים אותה בתהליכי העבודה, איך אנחנו עושים בקרה על זה, באיזה אמצעים אנחנו משתמשים. ובאיזה שהוא מקום המקרה זה, אני חושבת שאנחנו לומדים ממנו. וזה לא העניין בכלל של הפרסום. אני אגב קיבלתי באמת פניות מתושבים ותושבות, אגב, שהם מאד בהקשרי הבינה המלאכותית, שהם מתנדבים אצלנו, שחלקם אמרו – רגע, מה קרה כאן? ואז קראתי וגם אני נרגעתי, זה אירוע שהוא כבר באמת כמה שנים אחורה.

אבל אני חושבת שלפעמים אירועי דגל כאלה, בצבא קראנו לזה 'כמעט ונפגע'. זאת אומרת, זה מעורר בנו את המודעות, את החשיבה, ואני חושבת שזה מאד רלוונטי לחברי המועצה, לכן גם שיתפתי, בלהכיר את האירוע ופעם אחת, לדחוף קדימה את הבינה המלאכותית, כל אחד בתחומו; ופעם שניה, אנחנו

צריכים לנקוט באמצעי הזהירות. אנחנו עושים את זה ואנחנו נעשה את זה אפרופו עוד יותר, גם במודעות, גם בהדרכה וגם במדיניות. ואגב, גם רשות הבינה המלאכותית הלאומית שעכשיו מוקמת, מתעסקת גם במדיניות, כי זה לא משהו שנעשה עד היום הסיפור של המדיניות. זה רק ככה להשלים את הדברים.

עו"ד רועי ברזילי: בסוף אבל האפשרות שהציבור מתייחס לבינה המלאכותית כמטרה ולא כאמצעי ואנחנו הופכים את האמצעי הזה למטרה, אנחנו לא מבינים שהחוש הביקורתי האנושי ובסוף היכולת להטיל ספק, זה שני דברים שלאט לאט נמחקים מהעולם. וככל שאנחנו נרד בדורות לאחור, תהיה פחות ופחות יכולת לבקרה וביקורת והטלת ספק. ושם זה בכלל לא כלים של בינה ולא כלים של זה, וכמה שנשכלל את הבינה המלאכותית, אם לא יהיו לנו כלים של בקרה שלנו, של הטלת ספק, והם כלים פדגוגיים בכלל, הם בכלל לא מהעולם של המחשוב, שם אנחנו צריכים לעבוד.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אני רק רוצה לומר שפסק הדין הזה באמת, אותי בייש, כי אנחנו באמת באמת עובדים קשה שהרמה תהיה מאד גבוהה, ואנחנו רוצים לתת לכם ולתושבים את השירות המשפטי הכי טוב שיש. התקלה קרתה, היא תיבדק. אנחנו נעשה הפקת לקחים. במישור של העובדת, אנחנו כמובן נשמור על זכויות הפרט ואנחנו נתקדם בהליך המשמעתי, אבל אנחנו מבחינתנו נעשה את כל הבדיקות של השירות המשפטי, נעשה הפקת לקחים ולמידה. ובאמת, אני באמת מתנצלת בשם כולנו, בשם השירות המשפטי, כי זו באמת היתה תקלה וזה לא יחזור על עצמו.

גב' עדנה וידל: יישר כוח. סומכים עלייך.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו ממשיכים בסדר היום.

2) שאילתות:

א. שאילתא של פרופ' יזהר אופלטקה חבר מועצת העיר:

"שילוב ספריה ציבורית שכונתית בספריית בית ספר אהל שם"

From: יפית ידיד<yafit-y@ramat-gan.muni.il>
Sent: Tuesday, March 10, 2026 5:39 PM
To: מירב שוורץ<merav-s@ramat-gan.muni.il>; מיכל יוסף<michal-o@ramat-gan.muni.il>; יזהר אופלטקה - מייל<oplatka@tauex.tau.ac.il>; חיצוני
Subject: Fw: 23/3ב שאילתה בשמו של יזהר אופלטקה לישיבת מועצה

הנדון: שילוב ספריה ציבורית שכונתית בספריית בית ספראהל שם

1. מדוע הוחלט לשלב את ספרייה ציבורית שכונית בספריית בית הספר אוהל שם?
2. האם אין מקום לשתף בהחלטה ולתאם את השינויים הנדרשים בספרייה עם אדריכלית המבנה שלה, על פי טענתה, זכויות יוצרים במבנה?

תודה.

עיריית רמת־גן
לשכת ראש העיר

23 מרץ 2026
ה' בניסן תשפ"ו

לכבוד
יזהר אופלטקה
חבר מועצת העיר

הנדון מענה לשאילתה – שילוב ספרייה ציבורית שכונתית בספריית בית ספר אוהל שם

בשנתיים האחרונות בוצעה בחינה מקיפה של מספר אתרים בשכונת שיכון ותיקים אשר עשויים להתאים להפעלת ספרייה עירונית. במסגרת בחינה זו נבדקו בין היתר דרכי הנגישות למקום, גודל המבנה, האפשרות להצבת מידוף, ספרים, קיום פעילות קהילתית, וכן היבטי עלות והתאמה תקציבית.

לאחר בחינת כלל החלופות, נמצא כי המבנה המתאים ביותר להפעלת ספרייה עירונית הוא ספריית תיכון אהל שם. בהתאם לכך, בכוונת העירייה לבצע במקום עבודות תחזוקה ושדרוג הנדרשות ממילא, ובהן מידוף מחדש, תיקוני אחזקה וטיפול בליקויים, וכן התאמות נדרשות באזור ספריית הילדים.

המודל התפעולי המתוכנן הוא שימוש משולב במרחב: בשעות הבוקר תשמש הספרייה את תלמידי בית הספר כחלק מפעילותו החינוכית, ובשעות אחר הצהריים תיפתח לציבור הרחב ותפעל כספרייה עירונית עבור תושבי השכונה.

באשר לפנייתה של האדריכלית בנוגע לטענות בדבר זכויות יוצרים במבנה, הנושא מצוי כיום בטיפול ובהתדיינות במישור המשפטי, ולפיכך נכון להשאיר את הדיון בו במסגרת זו.

בברכה,
כרמל שאמה הכהן
ראש עיריית רמת גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
לשרותך: מוקד 106 פייסבוק: עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

מר כרמל שאמה הכהן: סדר יום – השאילתא של פרופ' יזהר אופלטקה. יש תשובה. הוא לא כאן, אז היא מונחת בפניכם.

החלטה:

שאילתה של פרופ' יזהר אופלטקה חבר מועצת העיר: "שילוב ספריה ציבורית שכונתית בספריית בית ספר אהל שם"

הצבעה:

ירד מסדר היום.

1. סדר יום:

א. נכסים:

אישור תבחינים להקצאת מקרקעין בעיר רמת גן ללא תמורה או בתמורה סמלית ופרוגרמה לשטחי ציבור

מר כרמל שאמה הכהן: סדר יום – נכסים – אישור תבחינים להקצאת מקרקעין בעיר רמת גן ללא תמורה או בתמורה סמלית ופרוגרמה לשטחי ציבור. מצ"ב תבחינים ופרוגרמה. עסקנו בזה במוצאי שבת בדיון מאד מעמיק בהנהלה.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: נכון. מונחים בפניכם התבחינים.

מר כרמל שאמה הכהן: יש לנו את פשרת וייס-

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: בדיוק. עכשיו זה מחולק. השינויים שדוברו בישיבת הנהלה הוטמעו. כמו כן, אנחנו מבקשים גם לאשר את הפרוגרמה. אני אומר שככל ויהיו הערות נוספות על הפרוגרמה, אנחנו נעלה לדיון נוסף את הפרוגרמה.

עו"ד רועי ברזילי: איזו הערה תהיה על הפרוגרמה?

מר כרמל שאמה הכהן: אם תהיה. ככל שתהיה.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: עדנה רוצה לקרוא בנחת את הפרוגרמה.

גב' עדנה וידל: כזכור לכם, במוצא"ש דנו בנושא הזה של התבחינים ושל הפרוגרמה. זה עלה. החלטנו לדון, דיברתי על זה שהפרוגרמה היא מאד מסועפת. אני אישית למשל רוצה לשבת עם מהנדסת העיר, כי יש כמה דברים שאני לא מבינה. אין לי ספק שיש פה עוד אנשים שיש כמה דברים שהם לא מבינים. הם קראו את הדברים לעומק באמת. זה לא שאני חושבת שאני הכי מוצלחת וחכמה, אבל בואו, באופן טבעי, אנשים שלא נמצאים בוועדת בניין עיר, יש שם כמה מספרים ונתונים שצריך להבין כדי לקרוא אותם. אני מתכוונת לקבוע פגישה למשל עם מהנדסת העיר. אז יש לי בקשה מאד גדולה, כיוון שבישיבת ההנהלה הסכמנו לדחות את הדיון בפרוגרמה ודנו רק בתבחינים ואישרנו אותם כפי שראש העיר הגדיר בסוף את הנושא של התבחינים, אני מבקשת לא לבוא ופתאום אני רואה את זה היום שזה לא ירד. אני מבקשת לדחות את זה לאחר שיהיה שוב דיון בישיבת הנהלה.

חרף זאת, אני ממש פונה לחברי המועצה, לחברים שלי, שהם לא מתוך התחום, לגשת ולשאול שאלות. אל תרימו אצבע על דברים שאתם לא הבנתם אותם, על נתונים שלא הבנתם. יש לכם אחריות. זה דירקטוריון כאן. יש לנו אחריות. אני מבקשת, לא להתבייש לשאול, אתם לא צריכים להבין בהכול. הנה, אני בוועדת בניין עיר ואני הולכת לשבת עם מהנדסת העיר, כי אני לא מבינה כמה דברים. אז אני מאד אודה לחברים כאן, להנהלה, אם הם יאותו לדחות את זה, כפי שסיכמנו במוצא"ש.

מר כרמל שאמה הכהן: הכול תלוי ביועמ"שית.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אז אני אומר, בכל רגע נתון אפשר לעדכן את התבחינים ואפשר גם לשבת עם חברת אביב ולעדכן את הפרוגרמה. בשלב הזה, כדי להתקדם בהקצאות, כמו שדיברנו במוצא"ש, אנחנו צריכים לאשר, לצורך בעצם מינהל תקין, לאשר גם את התבחינים וגם את הפרוגרמה. אין שום מניעה להגיע עוד חודש, חודשיים, שלושה למועצה ולשנות תבחינים, בכפוף לישיבה עם מהנדסת העיר, עם חברת אביב. זה דברים יותר-

גב' עדנה וידל: אני רוצה להגיד על זה כמה דברים.

עו"ד רועי ברזילי: שניה, ההנחה היא שהפרוגרמה מתבססת על נתוני אמת – מספר דירות, מספר אנשים שגרים בעיר, קרבה למוסדות, מספר המוסדות שקיימים.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: זה משתנה כל רגע.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא משתנה בגלל שמישהו החליט - עכשיו אנחנו נוריד 2,500 אנשים שצריכים בית כנסת או-

גב' עדנה וידל: זה מידע צופה פני עתיד. זה לא עובדתי.

מר כרמל שאמה הכהן: לא משנה, אבל הפרוגרמה הזאת בעיני נעשתה במחטף וצריך לבחון אותה. אני אומר את זה לפרוטוקול. פרוגרמה שנעשית בלי שמובאת להנהלת העיר, בלי שראש העיר בכלל יודע שנעשית פרוגרמה, היא פרוגרמה שבמחטף ושגם מודלפת לאחד הסגנים. עכשיו בואו נתקדם מפה.

עו"ד רועי ברזילי: מה זה מודלפת? זה כלי עבודה.

מר כרמל שאמה הכהן: היא לא יכולה להגיע אליך-

עו"ד רועי ברזילי: אני השתמשתי בזה ככלי עבודה.

מר כרמל שאמה הכהן: היא לא יכולה להגיע אליך לפני שהיא מגיעה אלי.

עו"ד רועי ברזילי: מה זאת אומרת? מה זה-

מר כרמל שאמה הכהן: עובדה – היא לא יכולה להגיע אליך לפני שהיא מגיעה אלי. אני יו"ר הוועדה המקומית, סליחה.

עו"ד רועי ברזילי: אני יו"ר ועדה מקומית-

מר כרמל שאמה הכהן: המשנה. אתה יו"ר ועדת המשנה, אני מזכיר לך.

עו"ד רועי ברזילי: לא משנה. אני מבקש נתונים לפני שאני מאשר דירות גם לפעמים.

מר כרמל שאמה הכהן: יקירי, לפני שהיו"ר רואה את זה, לא הגיוני. היה פה אולי monkey business.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מבין, פרוגרמה יכולה לעבור מניפולציה?

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אני רוצה לבחון שלא נעשה בה מניפולציה. אני אבחן שלא נעשה בה.

עו"ד רועי ברזילי: אם זה נאמר בצורה כזאת, כנראה שיש לך איזה שהוא ספק-

מר כרמל שאמה הכהן: יש לי חשד, כן, אני אומר שיש לי חשד. אני אומר את זה לפרוטוקול, למצלמה.

עו"ד רועי ברזילי: ש-מה?

מר כרמל שאמה הכהן: יש לי חשד שמישהו היטה את הנתונים.

עו"ד רועי ברזילי: אני הטיתי את הנתונים?

מר כרמל שאמה הכהן: לא אמרתי שאתה.

עו"ד רועי ברזילי: מי היטה את זה?

מר כרמל שאמה הכהן: משהו שנעשה מאחורי גב ראש העיר, הוא חשוד.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני מוחה על זה, אתה לא תגיד את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר. זכותך.

עו"ד רועי ברזילי: אתה לא תגיד את זה. זה נתוני אמת שאנחנו מתבססים עליהם בעבודה יום יומית שלנו.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר, אתה יכול להתבסס, אתה יכול להתבסס כמה שאתה רוצה. אני לא מתבסס על תהליך שאני לא מכיר אותו.

עו"ד רועי ברזילי: לא, תקשיב, אתה לא תעשה, אתה יכול לעשות מניפולציה הכול, עם האמת, עם השקר, עם בית המשפט, אל תעשה מניפולציה עם מחקר אמיתי שעושים. או שאתה רוצה – תפטר את החברה הזאת אם היא לא מתאימה לך.

מר כרמל שאמה הכהן: יכול להיות שהיא תוחלף.

גב' עדנה וידל: חד וחלק. חד וחלק.

עו"ד רועי ברזילי: אהה, בגלל שהנתונים לא מתאימים לך.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, זה אתה אמרת.

עו"ד רועי ברזילי: בגלל שהיא לא מתאימה לך.

מר כרמל שאמה הכהן: זה עכשיו אתה התחלת לשקר. אני לא. אני אומר את האמת.

גב' עדנה וידל: הרבה פעמים אני חלוקה איתם.

עו"ד רועי ברזילי: בוא, כרמל, כרמל, אתה לא תעשה מניפולציה-

מר כרמל שאמה הכהן: הנה עוד אחת שחלוקה איתם. אבל רק אתה חכם ויודע.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא חכם ויודע.

מר כרמל שאמה הכהן: הנה, גם עדנה, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: פניתי לחברה שמייצגת אותנו ועושה לנו אלף ואחד דברים כל יום.

מר כרמל שאמה הכהן: בוא, לי אין אג'נדה בפרוגרמה, לאחרים יש.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: רגע, זה לא רלוונטי עכשיו.

מר כרמל שאמה הכהן: בדיוק. אם לא היה דחוף לאשר אותה עכשיו, לא הייתי מאשר אותה עכשיו. כי יש לי יותר מחשד שהיא לא מדויקת.

עו"ד דוד מנחם: אז לא צריך לאשר.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, היועמ"שית אומרת שחובה.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אנחנו חייבים. אנחנו חייבים כדי להתקדם עם-

עו"ד דוד מנחם: שניה, אני לא קראתי את הכול-

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר, אבל אי אפשר, אם היא אומרת שחייב אז חייב. גם אני לא רוצה לאשר אותה, תאמין לי.

אינג' סיגל חורש: ראש העיר, אנחנו לא מאשרים פרוגרמה, אנחנו מאשרים תבחינים.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל תחליטו, אתם פעם אומרים מאשרים, פעם לא. אי אפשר.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: לא, לא, לא, מאשרים תבחינים ופרוגרמה. לאשר שזו הפרוגרמה שהעיר עובדת איתה.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל זה, סיגל, כשחברה עושה פרוגרמה בלי שראש העיר יודע, זה תקלה. זה מינהל לא תקין.

עו"ד רועי ברזילי: כרמל, אנחנו עובדים, הפרוגרמה הזאת עובדים איתה על כל-

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר. רועי-

עו"ד רועי ברזילי: כל בקשה להיתר מעדכנת את הפרוגרמה, כל תוכנית מעדכנת. זה כלי עבודה.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר. מסמך כזה שלא מוצג לראש העיר, יש פה תקלה. אבל בסדר, ייבדק.

עו"ד רועי ברזילי: איך הוא יכול להיות מוצג? זו פרוגרמה ...

מר כרמל שאמה הכהן: ייבדק, כמו שהסיפור של ה-AI ייבדק גם זה ייבדק. מה הבעיה? ניתן את זה גם למבקר העירייה אם צריך שיבדוק את זה. שתשתנה, אין בעיה, אני לא אמרתי שהיא לא יכולה להשתנות. שתשתנה.

גב' עדנה וידל: אני מבקשת לקבוע דיון בהנהלה-

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. אני קובע לך דיון בתום המלחמה.

עו"ד דוד מנחם: במוצא"ש, דבר כזה חשוב לא צריך לעשות במוצא"ש, בעיני הרבה יותר חשוב הנושאים האלה. בלי קשר למה שנעשה, כן דיון או לא דיון, אפרת, שימי לב לסעיף 4.1, הסתכלתי עליו כרגע ככה ברפרוף, שלא יעלה על 25 שנים, צריך שלא יעלה על 24 שנים ו-11 חודש, כי יש משמעות אדירה לחודש הזה.

מר כרמל שאמה הכהן: צריך חודש ו-29 ימים.

עו"ד דוד מנחם: זה עוד יותר. רק אמרתי בגדול, מה שאני אומר, בחוזים הרגילים, למי שקצת מבין, זה חמור. סעיף 4.1.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: זה הנוהל. נוהל של משרד הפנים 25 שנים. זו לא פקודת העיריות.

עו"ד דוד מנחם: 24.11 וראש העיר אמר-

מר כרמל שאמה הכהן: אולי בגלל שאין פה תמורה. אין פה תמורה. אין תמורה, זה אחרת, חברים.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אין תמורה. זה לא קשור. זה נוהל משרד הפנים-

מר כרמל שאמה הכהן: זו לא עסקה.

עו"ד דוד מנחם: תסתכלו, יש פסיקות.

(מדברים ביחד)

מר כרמל שאמה הכהן: תבדקו את הנקודה הזאת, תתאימו אותה בהתאם. אם זה מייצר אירוע מס-

עו"ד רועי ברזילי: אפרת, לא אירוע מס, זה גם מאפשר רישום.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, רועי, זה לא רק אירוע מס, זה רישום בטאבו.

עו"ד רועי ברזילי: אני יודע. זה מה שאמרתי.

עו"ד דוד מנחם: סופי. לא קשור למס. אפילו בלי מס. גם אם זה ללא תמורה.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אני מקריאה לך מנוהל משרד הפנים: תקופת ה... לא תעלה על 25 שנה-

עו"ד רועי ברזילי: אפרת, אבל הרי משרד הפנים לא אכפת לו איך זה יירשם. לא אכפת לו שזה יהיה חכירה לדורות. אנחנו אכפת לנו.

עו"ד דוד מנחם: אפרת, אני מכיר את האנשים במשרד הפנים, תגידי להם שאני אמרתי לתקן את הדבר הזה ותראי מה יענו לך.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אז אני אעביר להם את זה.

עו"ד רועי ברזילי: אתה לא מחויב. זה פחות מ-25 שנה.

עו"ד דוד מנחם: זהו, אמרתי, נקודה, נגמר הסיפור.

עו"ד רועי ברזילי: פחות מ-25 שנה. גם יכלו לאשר לך 50 שנה, אתה יכולת לאשר 24.

עו"ד דוד מנחם: נכון.

עו"ד רועי ברזילי: אבל זה שני עולמות נפרדים.

עו"ד דוד מנחם: זה מה שאמרתי, לא נפרד, לא קשור למס. אני מדבר על הרישום בטאבו.

עו"ד רועי ברזילי: אבל אני אומר, בחוזי חייב להיות רשום מה שהוא אמר באמת, הוא צודק.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: נכון. אבל זה לא קשור לתבחין. אנחנו כבר לא עושים את זה היום.

עו"ד רועי ברזילי: לא יודע. מחר יקצו קרקע ל-25 שנה, אז זה 25 שנה.

עו"ד דוד מנחם: זה לא רלוונטי. אבל הניסוח של הכללים מדבר. אני אומר לך, תגידו למשרד הפנים שאני-

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: טוב, בסדר, נבדוק את זה מנחם.

עו"ד דוד מנחם: תבדקי. תשמעי מה שאני אומר לך.

עו"ד אביהוא בן-משה: אני גם הייתי במוצא"ש, לגבי סעיף 63213, א', סתם מעניין אותי מאיפה צץ המספר 80, למה לא 70, למה לא 60. כלומר, לפי איזה קריטריון נקבע 80?

מר כרמל שאמה הכהן: דיון בהנהלה.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: היה דיון בהנהלה מאד ארוך. כן.

מר כרמל שאמה הכהן: היה על זה ויכוח ארוך.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אבל זה אך ורק להקצאות חדשות.

עו"ד אביהוא בן-משה: רגע, אבל מה שמפריע לי זה שורה מספר 4 – בעלת צרכים מיוחדים. האם הכוונה לחינוך מיוחד או הכוונה לייחודיות של קהילה לציבור.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: ייחודיות של קהילה.

עו"ד דוד מנחם: רק עוד הערה אחת, כיוון שכבר אביהוא אמר את זה, חשבתי שהוא ימשיך את הקו-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל הערה קצרה, מנחם, אנחנו ישבנו 3 שעות במוצאי שבת, יותר מ-3 שעות-

עו"ד דוד מנחם: אם אתם רוצים, הייתם עושים את זה ביום אחר, שאחרים יכולים לבוא להיות. זה שאני דתי ואביהוא דתי-

גב' עדנה וידל: אנחנו במלחמה. אנחנו במלחמה.

עו"ד דוד מנחם: שמענו. שמענו. תעשה באמצע השבוע. ואפשר, כמו שהיום עשינו. זוהר, אתה היית פה? 3 לא היינו פה. מה זה 80%? ואם למשל יש מוסדות חרדים ברמת גן, ידוע שהרוב פה הוא חילוני, זה לא סוד, אז מה רוצים לומר, ש-מה, שלא יהיה מוסד ש-80% יהיו שם דתיים- (מגיב להערה שלא ניתן לשמוע) זאת אומרת, עוד שנתיים, שלוש, ארבע, חמש נגמר. אני לא מוכן לדבר הזה. זה לא הוגן, לא פייר וגם לא מוסרי וגם לא משקף את כל מגוון האנשים שנמצאים פה. אפרופו, סליחה, קידום מעמד האישה, שאמרתי לגבי נשים.

מר כרמל שאמה הכהן: מה? לא הבנתי.

עו"ד דוד מנחם: אני אסביר לך אחרי כן לאט. אתה בדרך כלל מבין אותי מצוין, אבל הבנת אותי מצוין ואמרת שלא הבנת. אני אומר, מה זה 80%? תסתכל מה שאביהוא אמר, אני חשבתי שתמשיך את זה אבל לא המשכת.

עו"ד אביהוא בן-משה: אני השארתי לך להמשיך.

עו"ד דוד מנחם: בסדר, אין בעיה. 6.32.13 – תינתן התחייבות לכך שלפחות 80% מתלמידי בית הספר יהיו תושבי רמת גן. ואם יש 70

דתיים ולהשאיר את בית הספר יש עוד 30. שיקול דעת לא. יהיה קודם כל בסיס הרבה יותר נמוך. שיגידו, אם זה מוסדות דת, שיעשו להם תת סעיף שיפריד-

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אסור.

עו"ד דוד מנחם: שניה. אז לעשות שיהיה מותר באופן חוקי. אני הלא הייתי יודע לייצר מהבקבוק הזה פרח. ככה היו אומרים עלי. סליחה על הצניעות. אני אומר, ראש העיר, בנושאי דת של כיפות סרוגות או חרדים, צריך ששם יהיה משהו אחר. למה? למה, סתם ככה אפרת, זה כן יעבור? כי זה מגזר ספציפי. אתה לא יכול לעשות למגזר ספציפי בודד את התנאים של הרוב. זה כמו המיעוט מול הרוב. אם לא דואגים למיעוט אז-

עו"ד אסף וייס: אבל למה לא דואגים למיעוט? למה לא דואגים למיעוט?

עו"ד דוד מנחם: לא. כי אם אתה אומר 80%-

עו"ד אסף וייס: תסתכל, רשום פה – ישיבת מועצת העיר עיריית רמת גן.

עו"ד דוד מנחם: שמענו. שמענו. בסדר.

עו"ד אסף וייס: מבנים של עיריית רמת גן צריכים ללכת לתושבי רמת גן.

עו"ד דוד מנחם: נכון. נכון.

עו"ד אסף וייס: רמת גן לא נמצאת על אי בודד. יש לה גבולות עם עוד כמה ערים. ואם יש מענה שיכול להינתן במבנים בערים האלה,

לחצות את הכביש וללכת עוד כמה רחובות, זה לא העדר מענה. לא יקרה שום דבר. זה לא לזרוק אף אחד לשום מקום.

עו"ד דוד מנחם: זה בדיוק הפוך. ראש העיר, אתה חושב בדיוק הפוך. אתה אמרת את כולם פה בעיר.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון.

עו"ד דוד מנחם: אז אם רוצים שהדתיים והחרדים, זה הפתרון של אסף המקסים לכשעצמו-

עו"ד אסף וייס: אני לא אמרתי שום דבר על דת ועל חרדים ועל דתיים וחילונים.

עו"ד דוד מנחם: אבל ... אתה אומר דבר חמור. עוד שנה, שנתיים, שלוש, ארבע, חמש, מה קורה?

עו"ד אסף וייס: אני אמרתי – משאב רמת גני צריך לשרת רמת גנים.

עו"ד דוד מנחם: עם כל המגדלים שדתיים לא יכולים לגור שם, אז מה, לא יהיה נושא של דת?

עו"ד אסף וייס: למה לא יכולים לגור? אצלי במגדל גרים דתיים.

עו"ד דוד מנחם: לכן, צריך לדאוג למיעוט. אנשי הדמוקרטיה והנאורות צריכים לדאוג למיעוט.

עו"ד אסף וייס: אבל מי אמר שלא דואגים למיעוט? למה, הילדים שלי יישארו בלי מוסד? ואם המוסד הזה יהיה בעירייה שבה רוב התושבים מגיעים משם. אם רוב התלמידים מגיעים מבני ברק, אז מה יקרה ל-30% האלה שצריכים לעבור מרמת גן? זה כזה סיפור? יש גם תלמידים חילונים שעוברים מרמת גן לגבעתיים ללמוד, מה לעשות?

עו"ד דוד מנחם: לא על בני ברק, עזוב בני ברק, לא על בני ברק. צריך להוריד את זה ל-40%, 50%, למרות שנכון להיום, בלי קשר עכשיו ל... יש את הקריטריון הזה, למרות מה שרועי מספר, לימור נמצאת פה לגבי התלמידים ... צריך לעודד שגם יבואו דתיים, מסורתיים, חרדים, שיהיה להם מקום לעשות את הנוהל שלהם, את ההתנהגות שלהם, את הערכים שלהם ואת ההתנהלות שלהם.

גב' עדנה וידל: ברור.

עו"ד דוד מנחם: אבל מה, אבל אם יהיה 80%, אז אין להם בית ספר משלהם.

גב' עדנה וידל: אבל אם הם לא תושבי רמת גן ....

(מדברים ביחד)

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, בואו, אני-

עו"ד דוד מנחם: לא מתאים במשמרת שלך שיהיה דבר כזה.

מר כרמל שאמה הכהן: מה לא מתאים שיהיה במשמרת שלי, תאמין לי, הוצאתי את הגרון במוצא"ש ונשארתי לבד, השארתם אותי לבד. אני חייב להגיד את זה, כל נציגי הציבור של הדתיים לא הגיעו, זה היה הזוי. מנחם, זה דבר שבנפשך, עם כל הכבו, לשיעור של הרב ניסן, זה בנפשכם. אני אומר לך-

עו"ד דוד מנחם: רגע, אבל השבת קודמת להכול, נכון?

מר כרמל שאמה הכהן: אבל יצאה השבת.

עו"ד אסף וייס: זה היה במוצאי שבת.

עו"ד דוד מנחם: מתי שיוצאת אצלכם השבת, מה שכתוב 7:30, זה שעה-

מר כרמל שאמה הכהן: אז היית בא ב-8:30.

עו"ד דוד מנחם: אני לא רואה בזה רצינות.

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, אנחנו קודם כל, מה שנקרא, הגנו באמת בגופנו על המוסדות של החינוך הדתי בעיר, כי ההצעה שרצו שנאשר כאן חלק מהחברים היתה להחיל את הקריטריונים הנוקשים גם על המוסדות הקיימים וזה היה אומר סגירה של חלקם. אמרתי שכל עוד אני ראש עיר זה לא יקרה. אמרתי את זה ברור וזה לא קרה. מה שכן, אני כן התחברתי לאמירה שאי אפשר לקחת מוסד שהיום הוא 30% ולהמשיך לתת לו להתדרדר למתחת ל-20%. זה מראה ש-או שהוא גרוע מאד והציבור הדתי בעיר בורח ממנו, או שבאמת אין ביקוש ואין צורך, והיעילות היא שאותו פחות מ-20% ילמד במקום אחר.

עו"ד דוד מנחם: 20% מקובל עלי.

מר כרמל שאמה הכהן: אמרתי, רגע, שניה. ויותר מזה, חכה לסוף דבריי, מעבר לזה, אני חושב שבטווח ארוך, קודם כל מגיעים עוד ילדים רמת גנים, כי הגידול של רמת גן מביא איתו גם דתיים. נכון, לא בפרופורציה גבוהה, אבל באים גם דתיים. לכן, אחוז הילדים הרמת גנים אמור לגדול. כי מי שבא לגור ברמת גן דתי ואין לו איזה העדפה מיוחדת, ילמד בבתי הספר האלה. והדבר הכי חשוב שאתה לא למדת עד הסוף את

הקריטריונים האלה, שיש פה סוף סעיף שאומר שוועדת ההקצאות יש לה שיקול דעת מלא לעשות over ruling לכל סעיף כאן.

כלומר, אם באמת קרה פה איזה סיטואציה מדהימה כמו שאתה אומר, שבניגוד לכל היגיון, בגלל הקריטריונים הקרים הולכת להיפגע איזו קהילה או לסגור, למי שיושב בוועדה, וזה לא קוטלי הקנים של העירייה אלא האנשים הכי בכירים, עם שיקול הדעת הכי אחראי, הם יגידו – סליחה, הקריטריון אומר כך, אבל מנימוקים כאלה וכאלה וכאלה אנחנו חושבים אחרת ולא ייסגר אותו מוסד, או כן ייפתח אותו מוסד שאתה חושב שלא ייפתח רק בגלל שלא ראינו עכשיו את כל התמונות. אבל בסוף הכיוון של הדברים האלה אומר – הנכסים של רמת גן הם קודם כל הרמת גנים. אנחנו כן מאמינים בחינוך לכולם, אנחנו כן מאמינים שכולם יהיו כאן. אנחנו מוכנים לתת אפילו ייצוג במבנים שלנו, שמשרת רק מיעוט מתוך הנוכחים שהם רמת גנים.

אנחנו מכירים בעובדה שגם רמת גנים שלנו לומדים בערים אחרות ויש גם יחסי גומלין והכול טוב ויפה. ועדיין, בהקצאות חדשות, אם יש ממול קהילה שיש לה, שרוצה להקים מוסד חינוכי שהיא 80-90% רמת גנים, מול קהילה שרוצה לבוא עם 20% רמת גנים ויש לך רק מבנה אחד, אם יש שני מבנים זה סיפור אחר, תאר לך שיש רק מבנה אחד, אתה בסוף צריך לתת העדפה, בטח אם זה שכונתי. כי תמיד המיעוט יהיה על אזורי. אל תשכח את זה. הדתיים באים מכל מקום נניח בעיר לבית ספר אחד, הזרם שלהם, לא משנה איזה. וזה האירוע. אני מאד רגוע עם הסיפור הזה. כשלא הייתי רגוע בדיון, תאמין לי, נלחמתי על זה כמו שאני יודע להילחם. אמרתי, פשוט לא יהיה. לא יהיה.

גם אם נצטרך לא לצאת מפה בהסכמה, אנחנו לא אוהבים הצבעות בהנהלה, זה לא דבר כייפי, אנחנו כולנו בסוף הנהלה אחת. אבל אמרתי, אז נלך להצבעה. אם אין ברירה. ניסינו, ניסינו, ניסינו, בסוף, באמת, בדקה האחרונה, כמו שאומרים בדקה ה-90 בכדורגל, מישהו אמר, שינה קצת את המומנט, קצת נרגע האגו, קצת נרגעה הפוליטיקה והגענו להחלטה נכונה. כשאמרתי נרגע - נרגע אצל כולם. לא כיוונתי למישהו ספציפי. וזה האירוע.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> בהנחה שתהיה ועדה ויהיה שיקול דעת ויו"ר הוועדה הוא לא בדיוק מהאוהדים של הדתיים, אז ברור שהלך הרוח יהיה בכיוון אחר-

מר כרמל שאמה הכהן: אז תתאמץ. אז אני אומר לך, מנחם, תתאמץ שיהיה ראש עיר שלא מוכן למכור את הדתיים.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, לא, שניה, למשל, גם במועצה הדתית יש בנושא הדת, שנותנים למשל, גם אפילו למשל בחירה למועצה דתית. קודם כל שהקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לגדליהו בן שמעון, שמשתפר ומשתפר. זה אחד. אז יש שם סעיפים שהמחוקק קבע אותם, שלמשל, אם למשל צריך לקחת 9 חברים מהמועצה ויש 3-3-3-3-3 או 2 ויש 1 שיש לו רק מנדט אחד, אז לכאורה הוא לא יכול להיכנס אפילו להיות נבחר, מישהו משלו, למועצה הדתית. פעם היית שולט בדברים האלה, אני לא יודע מה קרה לך. אז יש סעיף אחד, סעיף חוק שאומר שיש את המיעוט, שאם זה נציג דתי, הוא יש לו מקום בכל מקרה גם אם הוא מנדט אחד. פה אין את הדבר הזה. 80% - 80%, נהיה נתונים לחסדים של יו"ר ועדה שיהיה חובש כיפה. עזבו. אני צריך בקריטריונים האלה דברים שמתחשבים בצרכי הדת ביודעין ומלכתחילה. כל השאר זה לא מעניין אותי. כלומר, לא אכפת לי, לא שלא מעניין אותי.

עו"ד אביהוא בן-משה: כמו שאמרתי לגבי הסעיף עצמו, זה סעיף 6.32.13, בגלל זה שאלתי גם מאיפה הגיע ה-80, כי ה-80 היה לי מספר מאד לא ברור. אם יש איזה שהוא חיבור וקשר למשהו רציונלי, אני מבין שהיה פה דיון ואני גם שמעתי שהגנת, ראש העיר, על הציבור הדתי והמסורתי, ואני מעריך את זה מאד. אבל עדיין, ואני דווקא פונה לאלה שדווקא כן התנגדו, באמת שכל נושא של זכויות הפרט חשוב להם, אז אני שואל, איפה בתוך ה-80% אני מוצא פה את הערך החקיקתי של אפליה מתקנת.

כי הרי כל הרעיון של האפליה המתקנת זה גם אם אין לך את ה-80%, אז אנחנו כרשות כן נבוא ונאכוף את הערך החוקתי הזה מבחינתי, של אותו מיעוט שאנחנו רוצים לעזור לו. אז אי אפשר לבוא ולהגיד – אנחנו בעד הפגנות בכל מיני מקומות. להגיד, אנחנו בעד אותם ערכים של כבוד האדם וחרותו ולהפגין, ואני בעד הדבר הזה. ומצד שני, כשמגיעים הלכה למעשה במקום שלנו פה, בחלקת האלוקים הקטנה שלנו, אז פתאום אין כבר את העניינים האלה, אין את הרעיון של אפליה מתקנת שהוא רעיון חשוב מאד. ולהגיד 80 זה לתת מכת מוות לאפליה המתקנת. חד וחלק. מכת מוות.

עו"ד רועי ברזילי: אני אשיב לך, אביהוא.

מר כרמל שאמה הכהן: רועי ואחרי זה אסף.

עו"ד רועי ברזילי: אני אגיד לך את העניין. תקשיב, רמת גן משנה את פניה. ב-3-4 שנים האחרונות נסגר בית ספר רמז בפרדס כץ ונסגר בית ספר קוממיות באותה שכונה. הילדים שלהם, יותר מ-30% חילונים שלמדו שם-

עו"ד אביהוא בן-משה: זה הכאיב לך?

עו"ד רועי ברזילי: הכאיב לי מאד. אבל הרבה יותר מ-30% עברו לכאן. חלקם עברו לכאן. עכשיו, אביהוא, תקשיב, אנחנו אמרנו שני דברים במקביל – אמרנו שצריך להסתכל רגע על המציאות, לא יתכן שאנחנו ניתן מענה ל-10, 15, 20, 30, 40 אחוז תלמידים שבאים מתוך רמת גן וחלקם גם לא מרוצים ורמת בית הספר נמוכה, ו-60% מחוץ לעיר. כאשר גם זכות הבחירה, לבחור איזה סוג של מוסד דתי אנחנו רוצים פה, גם זה נשלל מאיתנו, גם הדבר הזה נשלל מאיתנו. אנחנו לא יכולים כעיר, שלפחות 24 חברי מועצה, ואני בטוח שזה 25, ציוניים, פטריוטים, מתגייסים לצבא, לא נקבע את האופי של בית הספר והאופי של מה שמחנך בבית הספר הזה לשירות צבאי או לא לשירות צבאי. אנחנו לא יכולים לקבוע. נשללה מאיתנו הזכות לקבוע איך תיראה העיר הזאת.

עו"ד דוד מנחם: אני לא רוצה להיות בצבא.

עו"ד רועי ברזילי: אל תהיה בצבא. זכותי לקבוע שאני לא רוצה-

עו"ד דוד מנחם: בגלל זה הזכויות שלי ירדו?

עו"ד רועי ברזילי: לא. לא.

עו"ד דוד מנחם: אני אלך עם צבא השם, אהיה בכולל.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר.

עו"ד דוד מנחם: אם הייתי יודע את זה פעם אולי הייתי אברך כולל.

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה, מנחם, זכותנו להעמיד דרישות.

עו"ד אסף וייס: אני דווקא רוצה לענות אביהוא. אני רוצה להגיד לך שגם בדיון בהנהלה, אנחנו הדגשנו בצורה חד משמעית – אין פה, מבחינתנו לפחות, אני לא מייצג את כל חברי ההנהלה, אני אומר אותנו, האירוע הדתי הוא לא האירוע. הוא לא האירוע. אנחנו מאמינים שיש פה, כמו שאמרתי, לוגו עיריית רמת גן, נכסים של עיריית רמת גן צריכים לשרת את תושבי רמת גן. רמת גן היא לא אי, היא לא אי. יש לה בגבול פה עיר, יש פה עוד עיר שגובלת בשכנות לרמת גן. אנחנו מדברים פה על עמותה שתבוא להקים מוסד חינוך. אם 70% מהתלמידים, 80% מהתלמידים מגיעים מבני ברק, אז מה עם ה-80% של הבני ברקים שיהיה להם את המוסד החינוכי שלהם קרוב לביתם?

(מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד רועי ברזילי: 148 בתי כנסת אורתודוכסים. אחד אין קונסרבטיבי.

עו"ד דוד מנחם: אני לא פוגע ולא מזלזל באף אחד. ראש עיר שאוכל בשר כלב בתל אביב, הוא אמר את זה גם, הוא דואג, לא פוגע בדת, מה הקשר?

עו"ד אסף וייס: שטויות. זה ממש עלילות.

עו"ד דוד מנחם: הוא אמר את זה. ראיינו אותו.

עו"ד רועי ברזילי: אביהוא, אבל בית כנסת רפורמי אנחנו מסכימים ברוח הזה? נציגים רפורמים למועצה הדתית.

גב' מירב גבע גרומר: אני אשמח לענות לך, מנחם. אני חושבת שלהסיט את זה כל פעם לעניין של הדת, אף אחד פה לא נגד דת, אבל אם היה פה בית ספר אנתרופוסופי ש-60%, 50% תושבי תל אביב, הוא לא היה נשאר פתוח יום אחד. וזה היה ברור.

עו"ד אביהוא בן-משה: ככה זה התחיל.

עו"ד דוד מנחם: היה בשד' למדן. אני נלחמתי על בית הספר הזה. כי זה היה בית ספר ממלכתי חילוני שזרקו את התלמידים החילוניים ואתה היית שותף לזה-

גב' מירב גבע גרומר: אפשר לתת לי לדבר? דרך ארץ קדמה לתורה.

עו"ד דוד מנחם: אני נלחמתי למען החילונים.

(צועקים ביחד)

זרקתם אותם, את החילונים. החילונים לא סמכו עליכם, על החרדים. באו אלי. באו אלי. אני נלחמת למען החילונים. אתה יודע על מה אני מדבר.

עו"ד רועי ברזילי: טמטמת אז את צבי בר, אתה לא זוכר? טמטמת אותו.

עו"ד דוד מנחם: טמטמתי אותו, נכון.

עו"ד רועי ברזילי: נגד בית הספר. הרגת אותם.

עו"ד דוד מנחם: לא, על האנתרופוסופי. ולמה?

עו"ד רועי ברזילי: כי לא רצית אותו. לא רצית אותו. חשבת שיש שם את המדונה וסמלים נוצריים. והנה, זו הצלחה נהדרת מבחינה חינוכית.

מר כרמל שאמה הכהן: זנחתם אותם.

מר דני גולדשטיין: אתה לא מדייק. נלחמת נגד משהו אחר, לא בגלל ה-16 ילדים שהיו בשכבה שם, נלחמת בגלל שיש סממנים ... על זה נלחמת.

עו"ד דוד מנחם: נכון. זה נכון. נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו עוברים לאישור. אם היה לנו עוד זמן לדון בזה, היינו דנים בזה במועד אחר. אבל התחייבנו גם בהנהלה שזה יחזור לדיון כי יהיו עוד הערות ואז תוכלו להוסיף בסיבוב הבא את הדברים שלכם. דרך אגב, מה שמחכה בדחיפות זה הרבה דברים גם מוסדות של הציבור שלכם. בגלל זה נלחצנו, לא בגלל משהו אחר. וכמובן המרכז האוניברסיטאי לנוער, עם בר אילן, אבל הרבה מוסדות של החינוך הדתי, מכל הזרמים דרך אגב. היה דיון של 3 שעות, יצאתי בלי גרון מהדיון הזה, היה לא קל. ואני קודם כל רוצה להודות, באמת, לכולם שהגיעו בסוף להסכמה, היה דיון מאד טעון, אני מודה גם לרועי ואני מודה גם לאסף שעם כל המחלוקות והפערים וכמה שיש בזה גם-

עו"ד דוד מנחם: לרועי אל תודה אף פעם.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה לא היית בחדר.

עו"ד דוד מנחם: בנושא דת לרועי אל תודה אף פעם.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא בנושא דת, בנושא שהוא בא עם נקודה מאד בלתי מתפשרת וניהלנו דיון שהיה דיון קשוח, לפעמים כשהדיון קשוח

אחרי זה קשה להתפשר, ובסוף כל אחד הגיע לנקודה שהוא אמר, לפחות, בגלל שזה דחוף ועד לפעימה הבאה שנעשה לו דיון בעוד חודשיים שלושה, אני לא יודע מתי נגיע לזה עוד פעם, בוא לא נעכב תהליכים טובים בעיר, גם אם אנחנו לא מסכימים איתם 100%, לא נכון להפיל אותם כרגע על הטכניקה. אז אני מודה לכל משתתף בישיבה הזו במוצא"ש ואני מבין שזה טעון, הנה, אפילו רק פתחנו את זה ותראה כמה היה לך להגיד ולאביהוא, ואני מניח שיהיו לנו עוד דיונים לש כמה שעות על זה בהמשך כשנבוא לנוסח הסופי.

עו"ד רועי ברזילי: לנושאים עצמם.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, וגם לנושאים עצמם, בדיוק.

עו"ד רועי ברזילי: אבל כרמל, הערה אחת, אמרתי לגבי המקלטים. אני אמרתי, אני לא הולך לפתוח את זה פה עכשיו, אני רק אומר שבעיני, לא בעיני, אני חושב בעיני החוק, החוק מדבר חד וחלק גם על מקלטים כנכס ציבורי שצריך לעמוד בתנאים של התבחינים האלה. וגם אם אנחנו נבחר לעשות שיטה אחרת, ועדה אחרת, זה לא משנה, כדי להקל עלינו מבחינת ההתנהלות מול מחלקת הביטחון, זה בסדר. התבחינים הציבוריים שבוחנים הענקת נכס שהוא מקלט, גם חייב להיות תחת הבחינים האלה, באותו היגיון, זהה לחלוטין.

עו"ד דוד מנחם: איזה תבחינים?

עו"ד רועי ברזילי: אותם תבחינים.

עו"ד דוד מנחם: ש-מה, 80% ש-מה הם, פרטיים?

עו"ד רועי ברזילי: אותם תבחינים שיש כאן.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אגיד לך בעברית – לגישתו יש יותר מדי בתי כנסת בעיר, עודף. נכון? אני מפרש נכון?

עו"ד רועי ברזילי: לא. לא.

מר כרמל שאמה הכהן: מה לא? זה מה שאמרת.

עו"ד רועי ברזילי: אני אגיד לך כזה דבר, אני חושב שבאופן יחסי, מבין ההקצאות, מנחם, בוא נסתכל על זה ריאלית, יש 148 בתי כנסת ברמת גן, מוכרים יש פחות מזה, 148 בתי כנסת, מתוכם לחלקם אין אפילו מניין ביום שבת. אני אומר לך את זה.

עו"ד דוד מנחם: תבוא תשלים.

עו"ד רועי ברזילי: בכל מקום שאני אהיה עשירי אני אבוא.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו מצביעים. מי בעד אישור-

עו"ד דוד מנחם: מה אישור? אישור של מה?

מר כרמל שאמה הכהן: בלי מנחם. מנחם ואביהוא לא השתתפו בדיון בהנהלה, אז בואו נגמור עם זה.

עו"ד ורד כהן: 15 בעד. מי נגד?

מר כרמל שאמה הכהן: 2 לא משתתפים. אין נגד.

עו"ד רועי ברזילי: וצריך לברך שסוף סוף יש לנו תבחינים.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה.

החלטה:

אישור תבחינים להקצאת מקרקעין בעיר רמת גן ללא תמורה או בתמורה סמלית ופרוגרמה לשטחי ציבור

הצבעה:

אושר ברוב קולות, 15 – בעד, 2 – לא השתתפו בהצבעה.

ב. כספים:

1) רשימת תב"רים שנסגרו בשנת 2025.

מר כרמל שאמה הכהן: כספים – רשימת תב"רים שנסגרו.

רו"ח גלית שניידר מימרן: בשנת 2025. יש שאלות? יש פה רשימת תב"רים שנסגרו בשנת 2025.

עו"ד דוד מנחם: שנסגרו בפועל, תדגישי.

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן.

סטטוס ביניים - תקציב בלתי רגיל, חלקי, לשנת 2026 ע"פ סע' רשימה - סה"כ (בהתאם לקצב ביצוע ומועצות מפורטות במהלך השנה)

מספר רשימה	אישור מועצה	תקציב מאושר לשנת 2026	חיוב בעלים 521	משכורת	מסגרות ותרומות 523	קו' פיתוח וה. השבחה 541	קו' פיתוח תעשל 542	מקורות מימון קו' פיתוח 543 דרכים	מילגות 560	קרן הון ושל שמירה	קרן עצ"פ	קרן מקרקעין/ מכירת רכוש 580
1(*)		460,850,662	4,181,426	21,497,178	100,000	281,869,408	8,800,000	46,816,000	80,216,649	2,000,000	14,070,000	800,000
2	27.1.2026	1,850,000	0	1,200,000	-1,282,432	1,932,432	0	0	0	0	0	0
3	25.2.2026	42,495,276	-1,500,000	45,868,561	0	-3,237,281	0	500,000	0	0	0	863,996
4	23.3.2026	10,582,000	0	1,000,000	0	8,532,000	0	550,000	0	0	500,000	0
סה"כ		515,777,938	2,681,426	69,565,739	-1,182,432	289,096,559	8,800,000	47,866,000	80,216,649	2,000,000	14,570,000	1,663,996
באחוזים		100%	1%	13%	0%	56%	2%	9%	16%	0%	3%	0%

(*) תקציב לשנת 2026 בסך 460,850,662 ₪ לא כולל תקציב שיום קודמות בסך 94,890,025 ₪ אומדן הביצוע שאושר לשנת 2026 מסתכם בסך 555,740,686 ₪.

תכנית בתוקף רבתי לשנת 2026 - רשומה מס' 4
תכנית המתאר רבאדמה 206-1
23.3.26

מס' סל'	מס' חב"ד	חב"ד, מס'	פרק	שם פרק	תאור	תקציב מאושר לתקופת התכנית	סה"כ תקציב מחוברת	ק- בקרות/ מסגרות	ממשלה *	מסגרות ותוכניות 523	תקציבים קודמים 530	רזרבה למטרות 541	ק- פיתוח/ חדשה 542	ק- פיתוח/ מדרכים 543	מלוות 560	קרן שערוך	קרן עיריה	קרן ע"פ	קרן השקעות/ מכירת נכסים 580	סה"כ תקציב מעודכן
1	4873	חת 4873	742000	דיבוס מדרכות	שיקום מבנה מהנדס 9	-	55,000,000	-				7,000,000		-7,000,000						55,000,000
2	4880	חת 4880	748000	גנים ופארים	ש. מ.לוך וחב' שיפוץ והרחבת מדרחוב	500,000	54,075,000					500,000								54,575,000
3	4932	חת 4932	829000	מחשבים	שיפוץ אולמות וסלונים ב. הספורט	200,000	3,000,000					200,000								3,200,000
4	5094	חת 5094	831000	מיכון	שדרוג תשתית תקשורת	2,700,000	3,700,000					2,700,000								6,400,000
5	5103	חת 5103	829000	מחשבים	עיצוב שדרוג מערכת מחשבים	280,000	1,500,000					280,000								1,780,000
6	5177	חת 5177	831000	מיכון	מיגרציה ליבה	60,000	5,000,000					60,000								5,060,000
7	5195	חת 5195	723000	מקלטים	שיפוצים הארי- חיים	2,000,000	-		1,000,000			1,000,000								2,000,000
8		חדש	825100	מחשבים	בינת קליניקי	112,000	-					112,000								112,000
9		חדש	744001	בתיחות בדיקים	יעוץ תשנה שלכון רמשרים	1,590,000	-					1,500,000								1,500,000
10		חדש	731000	מרכזים מעבר	סמטת מעשה	500,000	-					500,000								500,000
11		חדש	742000	דיבוס מדרכות	הרחי 1002 הסדרת מפרץ 105	550,000	-							550,000						550,000
12		חדש	746900	גנים ופארים	מבנה השתלמות הרח 1038, 1023	500,000	-									500,000				500,000
13		חדש	841300	רחוב- כביש	שיפוץ חוץ ש. מרכזיים	400,000	-					400,000								400,000
14		חדש	891000	מיכון	הצפיחות מחשבים	2,000,000														2,000,000
						10,592,000	122,275,000		1,000,000			8,532,000		550,000		500,000				20,782,000

הסברים:	
סה"כ דפוש	5195

עו"ד רועי ברזילי: חלקם אבל לא נסגרו בפועל. יש בהם כסף עוד בחלקם.

עו"ד דוד מנחם: לא.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אנחנו סוגרים. זה תב"רים שאנחנו צריכים לסגור כי העבודות נסגרו.

עו"ד דוד מנחם: לא צריכים לסגור. אווה אמרה שהכול סגור.

רו"ח גלית שניידר מימרן: הכול סגור.

עו"ד דוד מנחם: יש תב"רים חוזרים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: יש פה איזו שהיא שאלה? מה לדוגמא?

עו"ד רועי ברזילי: יש שם חלק מהמוזיאונים שלא נסגרו, שאמרתי לכם בפעם הקודמת, כסף היה אבל אמרו לנו לא להשתמש כי תזרימית לא היה כסף. יש שם 300,000 שקל. דיברתי על זה גם בפעם הקודמת.

עו"ד דוד מנחם: גלית, תני לי להשיב לרועי.

עו"ד רועי ברזילי: אבל יכול להיות שזה הועבר למקום אחר או שהו כזה.

עו"ד דוד מנחם: נכון. תב"ר ייעודי. אתה צודק. כל ה-תב"רים שנסגרו נסגרו-

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, זה לא אושר בוועדת כספים?

עו"ד דוד מנחם: אושר. אושר.

מר כרמל שאמה הכהן: אז קדימה, מנחם.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל להסביר לו, אני מסביר לרועי על שאלה שלו, שלא יהיה בפרוטוקול שלא ענינו.

רו"ח גלית שניידר מימרן: זה תב"רים שסוגרים אותם, זה פרוצדוראלי.

עו"ד רועי ברזילי: לא, הרוב נראה לי הגיוני. אבל אני אומר, יש שם דברים-

עו"ד דוד מנחם: גלית, התשובה היא כזו – כל ה-תב"רים שנסגר עם אווה נסגרו. יש פה את אורטל, היא היתה צריכה לדבר. נסגרו. יש תב"רים שהם חוזרים על עצמם, כמו למשל שדנים, או כמו שרועי כרגע אומר – המוזיאון לא עכשיו סגור, ממשיכים, פותחים להם תב"רים ייעודיים להמשך ההתנהלות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: ברור.

עו"ד דוד מנחם: זהו. נגמר.

מר כרמל שאמה הכהן: מישהו נגד? צריך להצביע על זה?

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן, כן, בטח.

מר כרמל שאמה הכהן: מי בעד רשימת ה-תב"רים בסעיף 1? פה אחד.

החלטה:

רשימת תב"רים שנסגרו בשנת 2025.

הצבעה:

אושר פה אחד.

2) רשימה מס' 3 בתקציב הרגיל לשנת 2026.

מר כרמל שאמה הכהן: הלאה, רשימה מספר 3.

רו"ח גלית שניידר מימרן: רשימה מספר 3 בתקציב הרגיל – יש פה בעיקר את החלוקה של התמיכות. אני מדברת על התמיכות של הספורט, של הבוגרים. יש פה הוצאות חירום בעקבות המלחמה, עוד תוספת של 2.8, כי בתחילת השנה לא תקצבנו את זה. ב-תב"רים יש לי עוד כסף, אבל זה אחר כך. ועוד מיליון שקל בגין השמירה. יש פה את החלוקה לפי העמותות של התמיכות.

מר כרמל שאמה הכהן: מה רצית, מנחם? אתה יו"ר ועדת כספים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, ה-2 מיליון זה ב-תב"ר.

עו"ד דוד מנחם: לא, תקשיבי, תקשיבי משהו, אני שאלתי, אורטל נמצאת פה? כן. אני שאלתי מה זה 2 מיליון?

רו"ח גלית שניידר מימרן: זה תב"ר, זה לא פה, זה ברשימה הבאה.

עו"ד דוד מנחם: רגע, שניה, שניה, שניה, אז תעשי הפרדה, כמו שאת אומרת ברשימה הבאה, אבל כרגע את דיברת על מלחמה, נכון?

העברות מס 3			תקציב 2026			תקציב 2026	
הכנסות							
	מס'	סעיף	תאור	מקורי	הקטנה	הגדלה	מעודכן	הערות
	1	1222000990	מענק הצטיינות שיטור עירוני	-		-100,000	-100,000	הכנסה כנגד הוצאה
הוצאות								
		סעיף	תאור	מקורי	הקטנה	הגדלה	מעודכן	הערות
	1	1822110785	סדרי חג	-		350,000	350,000	
	2	1732000780	הוצ' שוטפות			20,000	20,000	הדרכת נגישות
	3	1721000761	מענק הצטיינות שיטור עירוני	-		100,000	100,000	הוצאה כנגד הכנסה
	4	1822100784	אירועים בחגים	800,000	200,000		600,000	
	5	1726000781	חירום	200,000		2,800,000	3,000,000	
	6	1726001783	שמירה- שאגת הארי			1,000,000	1,000,000	
	7	1992000781	רזרבה	14,481,000	3,970,000		10,511,000	
	8	1816700820	בית צבי	-		1,767,400	1,767,400	תמיכה
	9	1826100822	אימפרו הסטודיו לקולנוע			387,600	387,600	תמיכה
	10	1826100820	תיאטרון הספרייה			375,000	375,000	תמיכה
	11	1829940821	אלייצור רג נשים			30,000	30,000	תמיכה
	12	1829930824	מועדון כדורסל הפועל רג			30,000	30,000	תמיכה
	13	1829941824	הכח גלי גיל			30,000	30,000	תמיכה
	14	1829940822	שיכון ותיקים			30,000	30,000	תמיכה
	15	1829940820	ביתר רג כדורגל			30,000	30,000	תמיכה
	16	1829950824	הכח רמת גן - מ.ס.א.ר			30,000	30,000	תמיכה
	17	1829910823	מכבי ארזים כדוריד			511,900	511,900	תמיכה
	18	1829930821	הפועל רג כדוריד			393,800	393,800	תמיכה
	19	1829910825	מכבי רג כדורסל נשים			826,900	826,900	תמיכה
	20	1829930820	הפועל רג כדורגל			1,416,000	1,416,000	תמיכה
	21	1829920824	עירוני רג כדורסל	2,000,000	1,000,000	5,101,400	6,101,400	תמיכה - בהתאם להחלטת בית משפט
	22	1820000820	ועדת תמיכות	13,700,000	9,960,000		3,740,000	תמיכה
	23	1820000828	הישגיות בספורט	-		283,000	283,000	תמיכה
	24	1820000820	תמיכות	3,740,000	283,000		3,457,000	תמיכה
	25	1829930820	הפועל רג כדורגל	1,416,000		283,000	1,699,000	תמיכה
	26	1820000828	הישגיות בספורט	283,000	283,000		0	תמיכה

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן.

עו"ד דוד מנחם: אז מה תתני להם עכשיו ברשימה הבאה?

רו"ח גלית שניידר מימרן: ברשימה הבאה זה מלחמה שקשורה ל-תב"רים.

עו"ד דוד מנחם: אז תעשי את האבחנה. אבל אני מסביר עוד פעם. אני כשהייתי בוועדה, אני יו"ר הוועדה ותמיד אני אופוזיציונר. יודעים את זה, ככה זה בוועדת כספים. כי אין אופוזיציה, אז אני אופוזיציה, ואת יודעת, אמרתי את זה 200 פעם, ואסף גם לידי יודע את זה. עכשיו אני אומר את הדבר הזה, אם אני עכשיו באופוזיציה ומביאים לי תב"ר רשימה מספר 4, את אומרת מיליון מיליון, מה הקשר? כבר דיברת מקודם. אז מה, תתחילי להסביר-

רו"ח גלית שניידר מימרן: נכון. אז אני אסביר. אז יש הוצאות שהן הוצאות שוטפות ויש הוצאות שהן הוצאות תב"ריות. אנחנו פה מדברים על התקציב הרגיל ולכן רק בחירום בהוצאות השוטפות, דברים שאנחנו לא יכולים להוציא מה-תב"ר, דברים, כמו שראש העיר דיבר קודם על מזרנים ופעילויות הפוגה שנתנו, והמלחמה עוד נמשכת, אז תקצבנו 2.8. דרך אגב, זה סכום מאד מאד יפה. אנחנו בסוף רוצים לעשות בשביל האנשים ולתת להם את כל מה שהם זקוקים לו עכשיו. מה שראש העיר דיבר גם על הסיפור של הדיור המוגן לאנשים שאין להם מקלטים. כל הדברים האלה נכנסים בשוטף. ולכן הגדלנו את התקציב ב-2.8 בתקציב הרגיל. אחר כך נדבר על ה-תב"רים. זה 2.8.

עו"ד דוד מנחם: רגיל זה מספר 2 ו-3, בלתי רגיל. אלו המילים.

מר כרמל שאמה הכהן: פה אחד? פה אחד. הלאה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: רק אני אגיד עוד מילה, שהתמיכות, חשוב לציין, הן משוריינות תקציבית אבל הן ישולמו אך ורק אחרי בדיקת שלמות המסמכים, כי יש כאלה שעוד חסרים מסמכים קטנים וזה מופיע בוועדת הכספים.

החלטה:

רשימה מס' 3 בתקציב הרגיל לשנת 2026

הצבעה:

אושר פה אחד.

3) רשימה מס' 4 בתקציב הרגיל לשנת 2026.

מר כרמל שאמה הכהן: רשימה מס' 4.

רו"ח גלית שניידר מימרן: רשימה מס' 4 בתקציב הבלתי רגיל – שם יש את ה-2 מיליון שהרב דוד מנחם דיבר עליהם.

מר כרמל שאמה הכהן: איזה 2 מיליון? מה קרה?

רו"ח גלית שניידר מימרן: שזה החירום, עוד פעם. אנחנו תקצבנו 2 מיליון, כי יש לנו הוצאות חירום – מקלטים, מס רכוש. גם אם מס רכוש מממן-

עו"ד דוד מנחם: אבל תדגישי 2 מיליון, 1 ממס רכוש.

רו"ח גלית שניידר מימרן: נכון. אנחנו בהערכה כרגע. כדי להוציא כסף אנחנו חייבים תקציב.

מר כרמל שאמה הכהן: אני סומך עליך ואתה יו"ר ועדת כספים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אם יש עוד שאלות על ה-תב"רים.

מר כרמל שאמה הכהן: יש מישהו שמתנגד או נמנע?

עו"ד רועי ברזילי: יש שם רק רכש של מחשבים, זה אושר ב-תב"ר?

מר כרמל שאמה הכהן: מחשבים זה תב"ר, ברור.

עו"ד דוד מנחם: כן, כן, יש שם.

מר כרמל שאמה הכהן: הסעיף אושר פה אחד.

החלטה:

רשימה מס' 4 בתקציב הרגיל לשנת 2026

הצבעה:

אושר פה אחד.

4) דוח כספי רבעון 4 לשנת 2025

מר כרמל שאמה הכהן: מה עוד את רוצה לאשר? דו"ח כספי.

רו"ח גלית שניידר מימרן: רק לשים את הדו"ח הכספי.

הדוח הונח בפני חברי מועצת העיר - אין צורך בהצבעה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, זה לא רק לשים. איפה הדו"ח? את צירפת אותו?

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן, ברור.

מר כרמל שאמה הכהן: מה את מסתירה? אני רוצה לדעת מה את מסתירה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: מה אני מסתירה? הנה הדו"ח.

מר כרמל שאמה הכהן: איפה הדו"ח? ראיתי, כן, רגע, שניה. אני עכשיו בודק את הכול.

עו"ד דוד מנחם: תבדוק את הכול.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רוצה, כבוד הגזברית, אני רוצה שתהיי מרוכזת ותסבירי לכולנו, כי לי לא ברור, לדעתי בעמוד מספר 1 אחרי השער, במאזן, יש פה סה"כ עודף ב-31.12.2025 בסגירת הרבעון הרביעי 50,544,000.

רו"ח גלית שניידר מימרן: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: בסה"כ עודף מצטבר 110,672,000. איך זה יכול להיות? איך זה יכול להיות?

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז אני אסביר.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אגיד לך למה אני שואל. את שנה הוצאת לנו את הנשמה – אין, אין, אין, מסוכן, מלחמה, ירידה בהכנסות, עליה בהוצאות. והקשקשנים מהאופוזיציה אותו דבר – העיר במצב פיננסי לא טוב, לא טוב, לא טוב. איך סיימת ב-110 מיליון פלוס? אין עיר בגודל של 200,000 תושבים שיש לה 110 מיליון פלוס. איך זה קרה? תסבירי.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז אני תמיד אומרת שהעירייה נמצאת במצב פיננסי מעולה. ואולי זה באמת סוף סוף, חבל שהאופוזיציה לא פה, אבל באמת, העדות לזה שהמצב הפיננסי הוא מעולה. יחד עם זאת, בתקופות

מלחמה ובתקופות מאתגרות מאד אנחנו צריכים לשמור, וה-50 מיליון לא נולדו סתם, הם נולדו אחרי, א', מדיניות מאד מאד שמרנית, במיוחד בתקופות מורכבות, בתקופות מורכבות כמו שהיו לנו.

אם לא היינו, ונמצאים פה אגף הכנסות, דודי לא נמצא פה, אבל זה הרבה מאד, אתה זוכר איך לדוגמא נאבקנו על 2 המכרזים האחרונים של שיכון הרופאים ושל השלישות כדי שהם ייצאו ב-31.12. וזה היה בעצם כמעט, עשינו את הבלתי אפשרי אז. אז באמת, שני הדברים האלה- (מגיבה לשאלה) זה קרוב ל-20 מיליון שקל, לא, אבל חלקם עדיין לא בפנים, בתוך הדו"חות האלה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אתה מבין? זה עוד לא בפנים.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> אני אזכיר לכם עוד משהו. מאבק מול משרד ראש הממשלה, ראש העיר, אתה בעצמך נסעת לשם, באת ואמרת, באת עם נייר מסודר, באת ואמרת – הנה תראו, יש לנו נזקים. קיבלנו בסוף מהממשלה 9,000,000 שקל. ברגע האחרון ידענו את זה. הלכנו שנינו למתן יגל, לאוצר, אמרנו להם – אנחנו לא מקבלים תמריצי דיור אחר העבודה בהנדסה שעושים לאורך שנים, משנת 2020, סיגל, לא קיבלנו תמריצי דיור. ראש העיר בא למתן יגל, אמר לו – לא קיבלנו. ב-31.12 כמעט ב-12 בלילה הוא כתב לך, אתה יכול לראות בווטס-אפ – הנה, עכשיו אישרתי לך 6,000,000 שקל.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אמת.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> אז באמת, זה הרבה עבודה. זה נראה, אבל זה הרבה עבודה מורכבת.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אז תשחררי אותנו גם קצת השנה להוציא כספים, לא רק-

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> זהו, ב-2026, רגע, אני כן אגיד את ה-

מר כרמל שאמה הכהן: יש פה אנשים, יש להם חלומות, הם רוצים לעשות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אחד, יש לנו מזל שיש לנו, אנחנו רואים מה קורה וכל פעם יש קורונה ומלחמה אחת ושתיים ושלוש-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, בהנחה והמלחמה נגמרת בזמן הקרוב-

גב' עדנה וידל: יבוא משהו אחר. תחשבו זה אורח חיים.

מר כרמל שאמה הכהן: מה יבוא משהו אחר?

גב' עדנה וידל: זה אורח חיים.

מר כרמל שאמה הכהן: עוד משבר? לא נשאר עם מי להילחם.

גב' עדנה וידל: מה שאני אומרת זה כזה דבר, כשאנחנו מסתכלים על ההיסטוריה שלנו, אנחנו כבר 6 שנים, כשאנחנו רוצים לצפות פני עתיד, ראש העיר, אנחנו צריכים להסתכל אחורה ולראות מה קורה פה ואנחנו רואים את הסחרחרת הזאת. ולכן צריך לצאת מתוך נקודת הנחה, כמו שהשיר אומר 'ואלו הם חיינו בזמן האחרון' וזה יימשך. כי זמני זה הכי קבוע שיש. כל פעם נופל משהו אחר. זה טיבו של העולם הזה במאה ה-21.

מר כרמל שאמה הכהן: בכזו עוצמה?

גב' עדנה וידל: כן. כן. בקורונה שאלנו – בכזאת עוצמה? אחר כך ב-7 באוקטובר – בכזאת עוצמה? ואחר כך במלחמה הזאת. אין לדעת מה יילד יום. ולכן צריך להתנהל שמרנית.

רו"ח גלית שניידר מימרן: וכרי ביטחון. זה אחד. ושתיים-

מר כרמל שאמה הכהן: אני בעד כרית ביטחון.

רו"ח גלית שניידר מימרן: צריך לזכור שהארנונה, אני מזכירה לכם ב-2026 בקושי עלתה. ולכן נוצרו פערים מאד קשים ולכן המערכת-

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו סומכים עלייך שתסיימי גם את 2026 בעודף.

עו"ד רועי ברזילי: לא, צריך להמתין לדו"ח המבוקר אבל.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל באמת, אני חושבת שזו הסיבה שאנחנו יכולים לאפשר לעצמנו דברים ערכיים כאלה כמו שאתה נותן לאנשים שאין להם היום בתי מלון, שאף עיר בארץ לא עושה את זה-

(מדברים ביחד)

גב' עדנה וידל: זה לא רק. גם גופים שלנו שהם מפסידים כסף, כי הם לא יכולים לתפקד, זה גם משהו שצריך לשמור לזה עתודות.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון. או קיי, אני רוצה לשאול אותך עוד שאלה לגבי עמוד 8, בטור השמאלי בשורה לפני האחרונה, אני אשאל אותך את השאלה: יש שם את ההוצאות לפנסיה של הגמלאים של העירייה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: כתבתי לך, ה-17 אלף משהו?

מר כרמל שאמה הכהן: ביצוע היה צריך להיות 84,000,000 וההוצאה היתה 101,000,000.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני אסביר. מה שקורה זה, את ההוצאות של הגמלאים פורסים אחרי זה לכל המחלקות השונות ולא הספיקו לעשות את זה. אז באמת אתה עלית על זה. ובאמת, בדו"ח השנתי, הרי זה דו"ח רבעוני, עדיין לא שנתי מבוקר סופית. זה בעצם יחולק לכל המחלקות הרלוונטיות ואז יהיו פחות פערים. יהיה שיפטינג בין מחלקות.

עו"ד רועי ברזילי: מה לגבי הגרעון בתקציב הבלתי רגיל 93,000,000?

רו"ח גלית שניידר מימרן: א', תראה שאנחנו ירדנו שם, אני אומרת לך-

עו"ד רועי ברזילי: אני לא יכול לראות את זה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן, תראה משנה שעברה, תסתכל במאזן.

מר כרמל שאמה הכהן: אם היא אומרת תראה אז-

עו"ד רועי ברזילי: אבל זה גרעון מתקציב 2025.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, אבל תסתכל מה קורה ב-2024. אנחנו כל הזמן משתפרים.

מר כרמל שאמה הכהן: יש שיפור שם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: משתפרים. תסתכל 2024 מול 2025.

עו"ד רועי ברזילי: כן, נו, אני רואה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: או קיי, אז זה דבר ראשון. ודבר שני, אנחנו כל הזמן עובדים על זה שזה יקטן. אבל עדיין אנחנו עם יתרות מזומנים, תסתכל על יתרות המזומנים, מאד מאד גדולות, ודיברנו על זה בעבר.

עו"ד רועי ברזילי: יתרות מזומנים אבל זה כנגד התחייבויות שיש לנו שוטף +60 וכאלה ואני לא יודע להעריך את זה כרגע.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא.

רו"ח גלית שניידר מימרן: מה פתאום?

מר כרמל שאמה הכהן: זה יתרות נטו.

עו"ד רועי ברזילי: כל ההוצאות שלנו באו בחשבון כבר?

מר כרמל שאמה הכהן: גם לא כל ההכנסות באו בחשבון. זה תמיד ככה.

עו"ד רועי ברזילי: נכון. בסדר. אבל צריך להבין מה בערך יהיה-

רו"ח גלית שניידר מימרן: בסדר. אבל אתה רואה את המגמה שאנחנו-

מר כרמל שאמה הכהן: זה תמיד ביחס מנקודת זמן לנקודת זמן.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אנחנו עושים עכשיו הרבה מאד סדר.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה רואה שהגירעון ב-תב"ר ירד בכמעט 50% ותראה את הפרופורציה שלו, הוא סה"כ 48,000,000. כלומר, היא מוכרת

רק חצי ממה שיש לה בעו"ש, אפילו לא חצי, זה כמעט שליש, היא סוגרת את כל הגרעון ב-תב"ר.

עו"ד רועי ברזילי: בהוצאות הכלליות יש לנו פער גדול של 28,000,000.

רו"ח גלית שניידר מימרן: איפה? אני צריכה לראות.

עו"ד רועי ברזילי: תיכף אני אחפש את זה. איפה הכלליות?

מר כרמל שאמה הכהן: זה פחות. יש לך חיסכון של 28,000,000. רועיקי.

עו"ד דוד מנחם: אני אסביר לך בדרך. בוא הביתה.

עו"ד רועי ברזילי: שורה-

מר כרמל שאמה הכהן: אני ראיתי את השורה, אלא אם כן-

עו"ד רועי ברזילי: היא בסוגריים.

מר כרמל שאמה הכהן: היא בסוגריים, אז ירדנו. סטייה מתקציב.

עו"ד רועי ברזילי: במינוס, כן.

מר כרמל שאמה הכהן: היינו מתוכננים להוציא 520,000,000 הוצאות הנהלה והוצאנו פחות מ-500, זה מה שאתה רואה 28,000,000.

עו"ד רועי ברזילי: ויש לך פעולות כלליות למעלה, תסתכל.

מר כרמל שאמה הכהן: מה זה פעולות כלליות למעלה? איפה?

עו"ד רועי ברזילי: לא בסך הכול. יש לך הוצאות שכר כללי, יש לך עליה של 2% ואחרי זה 5%-

מר כרמל שאמה הכהן: נכון.

רו"ח גלית שניידר מימרן: הוצאות שכר אנחנו כל הזמן אומרים שהסכמי השכר וכל ה-

מר כרמל שאמה הכהן: זה עליה של 2%.

עו"ד רועי ברזילי: כן. אבל זה מהתקציב שתכננת אותו בסעיף 5. מהתקציב שתכננת זה עליה של 2%.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר, עדיין, סטיה של 2%, תמיד באומדנים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: עדיין אנחנו כל הזמן אומרים שהשכר מאתגר, ההסכמים ממשיכים.

מר כרמל שאמה הכהן: אלה גם דברים שנופלים לך תוך כדי שנה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: ראש העיר, היא שאלה על הסייעות.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אסביר על הסייעות. עדנה שָאלה שָאלה חשובה.

גב' עדנה וידל: כי אנשים מן הישוב-

מר כרמל שאמה הכהן: אני מסביר. עדנה שאלה לגבי הסייעות, מה מצבן. אז ככה, המלחמה גרמה לזה כמובן שאין חינוך עד נכון להרגע, כשאין חינוך אין גם צהרונים. הגננות, כמו עובדות ועובדי עירייה מקבלים את שכרם באופן מלא. חברה עירונית כמו מב"ע, אנחנו בנויים על ארנונה, שהארנונה לא הופסקה, הארנונה ממשיכה לזרום, למעט מי שבקשיים. אבל החוב, יש לנו את זה בספרים. אנחנו יכולים להסתמך על זה שנגבה, אנחנו יודעים כמה אנחנו יודעים לגבות גם מתוך חובות בפיגורים.

מב"ע, יש שני אלמנטים שהיא צריכה להחליט בהם: מצד אחד, סייעות שרוצות שכר, מגיע עוד מעט ה-1 לחודש ומגיע גם חג פסח; מצד שני, הורים שקשה להם מיום ליום, כי חלקם במילואים וחלקם לא יכולים מספיק לעבוד וצריכים להיות עם הילדים, גם מי שעצמאית או עצמאי צריך לתת יותר backing לבית. גם הביקושים יורדים, אנשים סגורים בתוך הבתים, יש ירידה בעסקים. אני מסתובב בעיר, 30-40% יש ירידה בהכנסות בקופות.

ואז הם אומרים – תחזירו לנו, זה כסף שנתנו ולא קיבלנו שירות. הלכנו ובדקנו, התיישבנו, וגם בזה פורום ה-16 דן, כי בעצם זה משהו רוחבי, למעט רשויות שבהן הפריטו את הצהרונים. איפה שהפריטו אין שאלה, זה כבר לא עניין של העירייה. איפה שלא הפריטו, אני רואה את הסייעות דרך אגב, בגלל זה גם סירבנו לעשות קייטנות בין היתר. כי אמרנו, לא יכול להיות שיתחשבו ויגנו על המורים והמורות בגלל שהם מאוגדים ויפה בן דוד לא תסכים שהם יחזרו תחת טילים ללמד ויסכנו את החיים שלהם במצב הנוכחי, אנחנו לא נאפשר שיגידו שחינוך לא פורמאלי, שזה אותו דבר, זה אותן כיתות, מגיעים לאותו מקום-

גב' עדנה וידל: אותם סיכונים.

מר כרמל שאמה הכהן: יותר סיכון. למה? אין את הצוותים הקבועים. מנהלת בית הספר לא נמצאת בבית הספר, שהיא המפקד של בית הספר ולכן הסיכון הוא אפילו יותר מוגבר. ולכן אמרנו לממשלה ולפיקוד העורף – אנחנו לא פותחים ויהי מה. תחליטו מה שאתם רוצים, אנחנו קייטנות לא פותחים. איך זה חוזר לשכר? מה שניצב אל מול עינינו זה טובת הילדים, זו המטרה העליונה, מזה נגזר שני דברים: כדי שיהיה טוב לילדים, צריך להיות טוב לסייעות ולמובילות ולכל מי שמטפל בהם, וצריך להיות גם פרנסה וגם כבוד, בטח ערב חג; והדבר השני, כדי שהילדים גם

יהיו בשיא, ההורים צריכים להיות רגועים שהם בידיים טובות ושגם אף אחד לא ניצל אותם. איך מרבעים את המעגל? כי יש פה לכאורה עוגה אחת ושני הצדדים רוצים לאכול את כולה. הסייעות אומרות – אני רוצה את כל השכר שלי. לא מעניין אותי שיש מלחמה, זה עניין שלכם. ההורים אומרים – אנחנו לא שרי הביטחון, לא אנחנו יצאנו למלחמה, הילדים לא הלכו לצהרון – תחזירו לנו את הכסף. זה חוזר על עצמו כל סיבוב מחדש. מה אני כן יכול לומר? אמרנו, קודם כל, הסייעות מקבלות את השכר. הלכנו, גם הגזברית, גם אני לשר האוצר, לשר החינוך, ליו"ר ועדת הכספים חנוך מילביצקי ואמרנו להם, כי בתוך מלחמה יש מיליון דברים שנופלים בין הכיסאות ויש מיליון דברים דחופים, ויש גם עכשיו תקציב מדינה, והשכר של הסייעות הוא לא הדבר הבוער בכנסת בירושלים.

אבל מצאנו קשב רב, אני חייב לומר, ואמרתי את זה, גם אצל שר האוצר, גם אצל שר החינוך וגם אצל יו"ר ועדת הכספים ויצא המתווה של ה-חל"ת. המתווה של ה-חל"ת פותר 70% מהבעיה לסייעות. הוא אומר שהמדינה, גם אם הם לא עבדו, המדינה תשלם להם 70% מהשכר שלהם. אבל זה לא שכר הרי גבוה של מנכ"ל או סמנכ"ל, הן צריכות כל שקל. ולכן אנחנו אומרים שזו העת, אנחנו תמיד רוצים לתגמל אותן ולעודד התמדה, ובטח בשעת מלחמה, אנחנו הולכים לתת מענק שלפחות ישווה להן, אולי אפילו ייתן להן יותר. יכול להיות שבחודש הזה הם ייצאו עם יותר שכר משכר רגיל בכמה אחוזים. זה דבר אחד. 70%, ברגע שהממשלה שילמה 70%, אנחנו לוקחים את ה-70% מתוך הכסף שההורים שילמו לנו במרץ, מחזירים להורים. יחד עם זאת, ברור לנו שאחרי שהילדים יחזרו, יהיו להם כל מיני פערים. הם חוזרים לגנים, אולי יצטרכו תגבור כזה, תגבור אחר, פעילות רגשית כזאת, כל מיני דברים. אנחנו הולכים להוסיף תכנים כאלה ב-מב"ע, לא בתוך גני הילדים בבוקר, בלי תוספת כספים להורים.

כלומר, יהיו עוד תכנים שעולים כסף ל-מב"ע, יהיו אחרי החזרה ללימודים. דבר נוסף שהוספנו שעולה כסף, רמת גן היא סוציו אקונומי 8 וכך גם רוב הרשויות בפורום ה-16, זה 8-9, מעט מאד יש 7. רוב ההורים אצלנו בעיר, ההחזר אם יחזור 250 שקל או 150 שקל, חשוב להם אבל לא קריטי. אבל יש לא מעט הורים שכל שקל מאד קריטי להם בתקופה הזו. ולכן, יהיה מסלול ירוק להנחות. מאחר וועדת הנחות בתחילת השנה כבר נסגרה, ויש לה גם קריטריונים יחסית נוקשים, יחסית למלחמה, תקום ועדה עם קריטריונים מאד נדיבים ומאד מקלים ומאד מתחשבים, שהורים שנכנסו אפילו למצוקה זמנית, הם לא חייבים להיות מקרה רווחה בעבר, יש להם מצוקה זמנית, הוא אומר – אין לי הכנסות בחודשיים האחרונים. איבדתי

את הביטחון, אנחנו מכווצים. יוכלו לגשת, יוכלו לקבל גם את ההחזר המלא, לא רק את ה-100%-

מר צחי זליכה: זה לא יהיה אוטומטי?

מר כרמל שאמה הכהן: לא. וגם הנחה עד סוף השנה. פה מדובר רק על חודש אחד. יכול להיות שהמלחמה תימשך גם לאפריל. את החיוב שהיה צריך להתבצע השבוע לאפריל הקפאנו. מה שאני אומר זה מקובל דרך אגב על כל הרשויות. מקפיאים, זה יוצר בעיה תזרימית ל-מב"ע, אבל הגזברית ועינב ואמיר יידעו להסתדר, ימצאו לזה את הפתרון. אנחנו לא גובים עוד פעימה של גביה ומחכים לראות מה קורה. תלוי מתי המלחמה מסתיימת. ואז נעשה גמר התחשבנות מלאה עם ההורים. אותו דבר לגבי המעונות. מה שראיתי לגבי המעונות שפורסם בתקשורת, לא ראיתי נוסח שהונח בכנסת כמו ה-חל"ת של הסייעות, לגבי המעונות ראיתי איזה פרסום של סמוטריץ', אני לא זוכר עם איזה שר, עם שר העבודה, שהם נותנים במעונות החזר של 85%. אבל לא ברור מקור תקציבי. אם זה יקרה, אנחנו נעלה ל-85%.

עכשיו, אני אומר, אתם שמעתם את הנתונים הכספיים, אני חייב להכניס אתכם לתוך הדברים. 70% זה גם הפתרון שעשינו בפעם הקודמת ב'עם כלביא'. כשהיינו פה בדיון בין הערים, אני בין ראשי הערים הבודדים שיכול גם לחיות עם 100%, כי היו גם קולות כאלה. אבל היו ערים שאמרו – אל תעשו לנו את זה. זה קצת על גבול מה שנקרא, הם אמרו, הפופוליזם. אין צורך ב-100% ולנו אין להחזיר 100%, ואל תעשו אותנו הרעים והלא מתחשבים, ואז נצטרך או לתת להורים ולתת פחות לסייעות, וכולנו רצינו להגיע לאיזה שהוא קונצנזוס. אז הרבה פעמים כשעושים קונצנזוס קצת מתפשרים. אני אומר לכם ששמעתם את הנתונים הכספיים, עוד רגע יגיע הרישום לקיץ, אנחנו בפסח, עוד רגע יגיע לקייטנות הקיץ, אני כבר אמרתי לגזברית ואמרתי לעינב ואמרתי לאמיר, לבדוק שאת הקייטנה של 3 השבועות הראשונים של הבוקר ברמת גן היא תינתן בחנים להורים, בחינם. וזה פי כמה מההבדל של הסיפור הזה. וזה מה שנכון לעשות. אז המתווה גם שומר על הסייעות, כי זה לא משנה מתי הילדים יחזרו, אם לא נשמור על הסייעות לא יהיה לאן להחזיר אותם. לא יהיה לאן להחזיר אותם.

עכשיו, יותר מזה, אנחנו עושים כמה מהלכים, אני רוצה שתדעו, אני הודיתי בתחילת הישיבה לעובדים ולעובדות. היום יצא מתווה של מה

שנקרא לצ'פר עד 10% מכוח האדם, האוצר מתיר עד 10% עד 6,000 שקל לעובד. אבל זה לפי בחירת ושיקול דעת הנהלת העיר. יכינו עבודה על זה.

עו"ד רועי ברזילי: עד 10% מהעובדים?

מר כרמל שאמה הכהן: מהעובדים, כן. עוד לא ברור, הגזברית אומרת שלא ברור אם הממשלה נותנת על זה כסף או לא.

רו"ח גלית שניידר מימרן: גם המטרה היתה במיוחד לתת לאלה שבעצם לא מקבלים פיצוי וחוק שעות עבודה, מפה זה נולד, חוק שעות עבודה ומנוחה לא חל עליהם.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אתן לכם דוגמא אבל. היום בא יו"ר הוועד, לא היום, היום זה הוכרע אבל הוא כבר בא כמה פעמים אסי עדן, אמר לי – ראש העיר, תקשיב, נכון שאנחנו במלחמה והכול טוב ויפה, אבל העובדים שהכי לא רק עבדו אלא גם הסתכנו, תתפלאו, זה עובדי שפ"ע.

גב' עדנה וידל: חד משמעית.

מר כרמל שאמה הכהן: הם נסעו תחת אזעקות ופינו את הזבל.

עו"ד אביהוא בן-משה: גם עובדים סוציאליים.

מר כרמל שאמה הכהן: לא. עובדים סוציאליים לא נוסעים ברחוב על משאית חשופים. אביהוא, כשאתה נמצא במקום סטטי, האזעקה פחות תפתיע אותך. כשאתה על משאית, אתה יכול להיות פתאום באזור מסוכן. ולכן הוא אמר, בואו תתגמלו אותם, זה גם אנשים שלא מרוויחים ברובם הרבה. הגענו היום להסכמה, יתנו להם תווים לחג, עוד 500 שקל. מתחילים. ראיתם, הגזברית לא רוצה לרדת מעודף של 9 ספרות, יש בעיה איתה. קו האפס שלה עכשיו זה 100,000,000, קו האפס נהיה 100,000,000.

גב' עדנה וידל: היה צריך לתגמל אותם קצת יותר.

מר כרמל שאמה הכהן: אז נעלה. הנה, שמעת?

גב' עדנה וידל: כי אני חושבת שהמוטיבציה שלהם והדרך שבה הם-

מר כרמל שאמה הכהן: אני גם בעד. הם הקריבו מאד. אני אומר לך, כשאני ראיתי אותם על המשאיות, בואו, זה רגעים שאין גיבורים. בתחילת המלחמה, כשאזעקה רודפת אזעקה, אני עוד רגע אמרתי להם – רגע, תרדו, תלכו הביתה. אבל אמרו לי – לא, חייבים לנקות את העיר. פינו, עבדו, כל הכבוד להם. ולכן, אני אומר לכם, יש לנו, קודם כל יש לנו יו"ר ועד שהוא באמת מצוין. לא רק בגלל שהוא חבר שלי, הוא מבין עניין. הוא לא מיליטנטי. הוא מקשיב גם לנו לצרכים שלנו, מקשיב למגבלות שלנו, ופה זה היה מאד חשוב לו. א', כי הוא חי אותם, כי הוא בא מתוך זה והוא ראה את העבודה מקרוב. הוא אמר לי – ראש העיר, עזוב, אני סומך עליכם שאתם תפרגנו לעובדים בהמשך, אני מבין שהמלחמה צריכה להסתיים והכול טוב ויפה. אל תתנו לעובדים של שפ"ע שנתנו מה שנקרא את הנשמה וסיכנו את הנפש שלהם, ללכת לחג בלי התגמול.

גב' עדנה וידל: אז לי יש בקשה.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, מה את רוצה?

גב' עדנה וידל: הם עבדו בסיכון על בסיס יום יומי, כל כך הרבה אזעקות. הסיכון של עובדי שפ"ע היה יום יומי. ואם אתה לוקח את זה במצטבר, אנחנו כמעט חודש. הם ברחובות, באזעקות, ואני חושבת ש-500 שקל זה לא מספק, לדעתי. אני חושבת שהיה מכובד לתת להם סוג של בונוס, אני לא יודעת, תקראו לזה בשם. אבל הם היו, הם כמעט חודש תחת אזעקות ומבצעים את העבודה מכל הלב.

עו"ד אביהוא בן-משה: אני רוצה להזכיר גם את העובדים הסוציאליים, גם הם מהבוקר עד הערב-

גב' עדנה וידל: אני לא אמרתי שלא.

עו"ד אביהוא בן-משה: לא, יש כאן אגפים שעבדו כאילו הכול רגיל.

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, אמרנו, בואו, אנחנו לא עושים את כל העירייה כרגע. אמרנו, יש מתווה שיצא רק היום. אנחנו לא כפופים רק למתווה, אני אסביר למה, אנחנו לא בנויים בתגמול לעובדים שלנו ובבונוסים שניתן להם על המלחמה על תקציב ממשלתי כמו שרשויות אחרות. יש רשויות אחרות, אני אומר לכם, אנחנו עושים היום כל מיני פעילויות קטנות, זה מדהים, שעולות עשרות אלפי שקלים, עושים אותם בשיתוף עם רשויות אחרות ויש רשויות שאומרות – אין לי כסף לשים לזה. אין לי כסף.

ואנחנו מגלים ערבות הדדית ואנחנו עושים את זה ביחד. אנחנו רשות כמו שראיתם, בסעיף שאנחנו עדיין נמצאים, יש ברוך השם לאפשר ולתגמל. הכול כמובן במשורה, הכול בצורה מידתית ועם שיקול דעת, גם עודפים זה כספי ציבור וגם לא צריך לבלבל אף אחד ולא צריך להפלות אף אחד. אבל פה היתה דחיפות. עוד נבוא עם התוכנית הגדולה, נציג אותה גם בהנהלת העיר, מהעובדים הסוציאליים ועד אנשי ביטחון, ולא חסר מי, לא חסר, יש גם בחברות העירוניות ויש הרבה אנשים. הפארק לדוגמא המשיך לפעול, הוא אחד מקומות המפלט היחידים לציבור, שלשם באים והוא ממשיך לעבוד.

רו"ח גלית שניידר מימרן: ראש העיר, אבל הם גם מקבלים, אני רק אגיד שהם מקבלים אוטומטית. אני אסביר. השעות הנוספות ששילמנו ב'עם כלביא', שאלת אותי רועי למה-

מר כרמל שאמה הכהן: כמה?

רו"ח גלית שניידר מימרן: 6,000,000 שקל ב-3 חודשים.

מר כרמל שאמה הכהן: 6,000,000 שקל רק שעות נוספות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל אני אומרת, זה יקרה גם עכשיו. רועי, 6,000,000 תקופה מאד ... כשאתה שואל אותי למה השכר.

עו"ד עינב בר כהן: את צודקת, הם עובדים מאד קשה והם תותחים.

עו"ד רועי ברזילי: אני אומר, המשחק הגדול יהיה אחרי המלחמה.

מר כרמל שאמה הכהן: כולנו בעד כולם. בואו נסכם. מירב, בבקשה.

גב' מירב גבע גרומר: דיברת קודם על ההנחות. ביקשתי לפני כמה חודשים שתהיה הנחה למשפחות מילואימניקים, גם בצהרונים וגם בחוגים. כי גם-

עו"ד עינב בר כהן: יש להם.

גב' מירב גבע גרומר: לא, אין.

עו"ד עינב בר כהן: יש מסלול. מי שצריך יכול להגיש והוא מקבל.

גב' מירב גבע גרומר: רגע, שניה, זה לא מי שצריך, כי אנחנו אוכלוסייה שמשרתת את המדינה-

עו"ד עינב בר כהן: את יודעת כמה קיבלו?

גב' מירב גבע גרומר: שניה, תני לי לסיים.

עו"ד עינב בר כהן: לא, אני רק אומרת, מקבלים. המצב דפקטו הוא שהרבה מאד משפחות מקבלות.

גב' מירב גבע גרומר: זה לא משהו אוטומטית ואני מבקשת, זו הערכה, וזה משהו שאנחנו לא מקבלים מהממשלה ואפשר לתת הנחה אוטומטית למשפחות המילואים. לא אמרתי עכשיו 70%, 50%, משהו של הערכה והכרה במשפחות המילואים-

מר כרמל שאמה הכהן: תביאי לי את הנתונים כמה קיבלו.

גב' מירב גבע גרומר: אני רוצה להסביר, כי זה לא רק-

עו"ד עינב בר כהן: בכל מקרה, צריך להגיש את הבקשות, כי אנחנו לא יודעים מי המשפחות.

גב' מירב גבע גרומר: שניה, אפשר לסיים לדבר אבל? זה לא רק מי שצריך והמצב הכלכלי שלו קשה.

עו"ד דוד מנחם: צודקת.

גב' מירב גבע גרומר: זה משהו שהוא אומר – אנחנו עיריית רמת גן נותנת מה שהמדינה לא נותנת. וזה הכבוד וזה מגיע. ועם כל המלחמה, לאנשים שהם משפחות המילואים, זה קושי הרבה יותר גדול. בכל רגע נתון יכולים לקרוא לאבא או אמא והמשפחה עדיין מתמודדת עם הקשיים שהיו, גם אבא שהוא כבר לא במילואים והוא בבית, אנחנו עדיין חווים קשיים. אני אומרת את זה כל הזמן, דווקא עכשיו, דווקא אחרי, אלה הקשיים. כי בזמן מלחמה, אני אומרת לכם, גם כשאבא או אמא במילואים, יש איזה שהוא drive. כשחוזרים הביתה הכול מתחיל לשקוע ואני ממש מבקשת שיהיה משהו, באמת, רק בשביל ההכרה והכבוד.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, מירב, או קיי, הנקודה ברורה. כן, עינב.

עו"ד עינב בר כהן: אני רק אגיד, כשאני אומרת להגיש, זה כי לנו אין את הנתונים. ברגע שצריך להגיש את הבקשה, חייבים כדי לדעת שהם למעשה נמצאים בתוך המערכת. זה בירוקרטי. זו הכוונה. ברגע שאתה מגיש, אתה מקבל. גם פצועים, גם מילואימניקים, יש הנחה רוחבית. אגב, ראש העיר קבע אותה. זה ברור. מי מגיש, פצוע בעצמו? פצוע של משפחה. אנחנו נותנים שירות למשפחות, זה ברור. אני רק אומרת שבסוף הכוונה שאני אומרת להגיש, אי אפשר לקבל את זה אוטומטית-

מר כרמל שאמה הכהן: כי אני זכרתי שיש.

עו"ד עינב בר כהן: זו הכוונה. אני מנסה להסביר. הכוונה להגשה היא שאנחנו צריכים לדעת שהם פונים. ברגע שהם פונים, יש גם לפצועים, גם למילואימניקים וגם למשפחות שכולות, זו הבקשה של ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון.

עו"ד עינב בר כהן: זה קיים. אני כן אומרת שיש ועדה חריגה, יש בסוף גם אנשים-

מר כרמל שאמה הכהן: שההנחה לא מספיק להם.

עו"ד עינב בר כהן: שהמציאות הזאת משפיעה עליהם מאד ואנחנו מאד רגישים לזה אגב, גם למפונים, למפונים היה עוד קריטריון נוסף, לאנשים שבפעם הקודמת היתה לנו כמות מאד גדולה של מפונים, גם הם עלו לוועדה מיוחדת וקיבלו מעבר להנחה הרגילה. כי בסוף, אני מסכימה אגב עם כל מילה שאמרת. ואני אומרת יותר מזה, אני לא חושבת שתמיד מבינים עד כמה ההשפעה היא על כולם, על כל הסביבה מסביב. ולכן זה מאד משמעותי.

אני כן אומרת, אם נתקלתם, אני לא מכירה, אני יודעת שכל מי שפנה קיבל. ובכל זאת, אם יש איזה שהוא פער, תציפו. המטרה היא לתת את זה אוטומטית. אנחנו פשוט לא מקבלים את הנתונים. יש בעיה עם משרד הביטחון בנתונים, גם בעדכון, הרבה פעמים כשהם מגיעים אלינו, הם בכלל

לא מעודכנים אצלנו מילואים, כי אנחנו מקבלים את זה בדיעבד 3 חודשים. 3 חודשים בחוג, בצהרון- אלה הנתונים שצה"ל מביא, הוא מביא בדיעבד. ולכן אנחנו נשענים על הצהרה של התושב.

(מדברים ביחד)

גב' מירב גבע גרומר: קודם כל, לא עושים כסף מהמילואים. ודבר שני, המחיר הנפשי שאנחנו משלמים והילדים שלי משלמים זה לא שווה שום כסף.

עו"ד עינב בר כהן: מי שנותן מעצמו למדינה בתקופה הזו צריך להגיד לו תודה.

מר ליר לוי: ראש העיר, אפשר רגע להגיד משהו?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, ליר. מירב, אבל יש פרויקט של התמיכה, זה התחיל לזוז? זה משהו שבתקציב העברנו איתך, לא? לנשות מילואים.

מר ליר לוי: ראש העיר, אני לא חושב גם שזוהר התכוון שאנשים עושים כסף מהמילואים. הוא רק התכוון-

עו"ד רועי ברזילי: אבל הוא מכיר את המגזר שלו שעושה מילואים.

עו"ד עינב בר כהן: לא, זה לא מכבד. אנשים נותנים מעצמם למדינה בתקופה הכי דרמטית.

עו"ד אסף וייס: הוא התכוון ליר, אל תדאג, הוא התכוון. הוא אמר את זה כמה פעמים.

עו"ד עינב בר כהן: אבל זה לא מתאים, זוהר, באמת.

עו"ד רועי ברזילי: הוא מכיר נפש בהמתו.

עו"ד זוהר ישרים: אין בעיה היום למילואימניקים.

עו"ד אסף וייס: זה לא נכון.

עו"ד עינב בר כהן: למה אתה אומר את זה?

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא יודע על מה הוא מדבר.

עו"ד עינב בר כהן: בעלי עסקים, יש כאלה שסגרו את העסקים שלהם בעקבות הדבר הזה.

(מדברים ביחד)

מר כרמל שאמה הכהן: כן, ליר, אם לא תתחיל לדבר לא יתנו לך, אם תחכה שיהיה שקט.

מר ליר לוי: אני אגיד שברמה העקרונית מירב צודקת. אבל, העניין הזה שאנחנו יכולים לתת את ההנחות רק ברגע שאנשים פונים, יש לזה גם יתרון מאד גדול. יש לנו ברמת גן אלפי מילואימניקים, לא כולם רוצים את ההנחה, לא כולם זקוקים להנחה, לא כולם רוצים לבקש אותה. אם ניתן לכולם באופן אוטומטי, זה לא איזה מחווה, מחווה זה לבוא ולתת, שניה, אין כזה דבר לא נכון קודם כל, זה מה שאני חושב, א יכולה לחשוב אחרת.

אני אומר, אנחנו יכולים לבוא ולתת נגיד מארז למשפחה של מילואים כמשהו חד פעמי, זו הכרת תודה. ה-10%, ה-5% למשפחה הזאת שאותה משפחה כנראה משפחה עשירה או משפחה אמידה מאד שה-5% האלה לא מה שיעשו לה את השינוי, זה לא נכון. אבל כשהכסף נשאר בקופה ומאפשר לעינב כיו"ר מב"ע ולוועדת חריגים לתת יותר למשפחה הנוספת שצריכה את זה יותר, יש לזה בסוף תמונה כוללת. ה-5%, אני לא יודע מה המצב הכלכלי של X, של Y, של Z. אני יודע לצורך העניין שיכול להיות-

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, זה ויכוח קלאסי בין הגישות. אבל זה לא משנה. שניכם בעד.

מר ליר לוי: זה לא לסמן V ולעשות את זה אוטומטית.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. תמיד אנחנו מנסים לאזן.

גב' מירב גבע גרומר: זו הרגשה מאד טובה שאומרים לך – יש לך הנחה-

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. ברור. האמירה ברורה. מי עוד?

עו"ד עינב בר כהן: אני רציתי להגיד משהו. דיברו פה גם על עובדי שפ"ע וגם על הרווחה, אבל אני רוצה, קודם כל, הם באמת אלופים והם מגיעים לכל הזירות, וגם תשתיות, יושב לידי ישראל, זה לא פשוט במציאות הזאת לעבוד כמו שהם עובדים. והנדסה כמובן. עוד לא סיימתי, אבל זו לא היתה המטרה. אני באמת רציתי להגיד, א', שהפעם, ביחס לפעם הקודמת, האתגר של הרבה מאד זירות מאד משפיע על העובדים. הם מתרחבים להרבה יותר אזורים במקביל והכול נעשה תוך כדי תנועה. ובאמת, כל משימה שמבקשים מעובדי העירייה, הם מבצעים בצורה הטובה ביותר, אבל עם הרבה מאד אהבה. ואני חושבת שבסוף ארגון נמדד במוטיבציה שלו, להיות עבור התושבים ב-100%, וזו התחושה בתקופה האחרונה.

אני חושבת שהתושבים גם מרגישים את זה, שיש פה אנשים שבאמת באים לעשות טוב עבורם, באהבה. לא כי הם חייבים, לא כי זה העבודה שלהם, אנשים שיוצאים באמצע הלילה, רצים ממקום למקום, מחבקים את האנשים, נמצאים בשבילם. ובאמת, זו הזדמנות להגיד להם תודה גדולה. וכמובן, גם לך ראש העיר, כי אני חושבת שהתקופה הזאת היא תקופה מאד משמעותית.

מר צחי זליכה: אמרתי, כל הכבוד מוטי, עשית עבודה נהדרת לצד ראש העיר.

מר מוטי כהן: תודה רבה לך.

מר צחי זליכה: ראש העיר, באמת הובלת את המערכה הזאת הרבה הרבה יותר טוב ממה שאני ראיתי, אתה יודע, במערכה הראשונה למדנו, במערכה השניה כבר עשית את זה, איך אמרתי, בידיים קשורות וכיסוי על העיניים, העבודה נעשתה, היית בכל האתרים, הגעת בצורה מהירה לשם. הצוותים, אני ראיתי את זה, נשמעו בצורה מהירה, כמו שאמרה עינב, כל העובדים עשו את מה שצריך, נכון, כי הרוח המפקד עבדה יפה. ואפשר לראות גם את מה שהתושבים אומרים, שיש על מי לסמוך, באמת, העיר, איך שאתה אומר, בידיים טובות. זה משפט שלך. אבל באמת התחושה היא שאם קורה משהו אז יש את האנשים הנכונים שיודעים להגיע בדקות ספורות לזירה, לבצע את מה שצריך, ואיך אתה גם היום אמרת, שבן אדם לא הספיק להצטלם כי כבר היה צוות שסידר ותיקן את זה. אבל זה אמת, זה באמת אמת.

כי אני רואה, אני מגיע לפעמים אחרי שקורה משהו, אני מגיע אחרי איזה שעה שעתיים, אני רואה שהזירה נקיה, יש שם את החבר'ה של שפ"ע כמו שאמרתם. ה-500 שקל זה באמת, אני חושב שאם אתה יכול לתת להם עוד קצת, כי מגיע להם, זה החלטה שלך. גלית, זה מה-100,000,000. יש לך 100,000,000. רק תחשבי על הריבית מה היא נותנת, 5,000,000, אפשר לעשות מזה חגיגה. היא יודעת לעשות את העבודה לא רע. והיא מחביאה את הכספים. אני אומר, 100,000,000 ראש העיר זה מה שאנחנו כאן, אתה יודע, זה הבלוף, כמה את מחביאה שעוד לא דיווחת אנחנו נגלה את זה כנראה ב-2026. אבל עזוב, בוא נגיד ככה, גם חברי המועצה הגיעו, באמת, כל התדרוכים אני ראיתי, כל אחד עשה באמת את החלק שלו בכל מקום.

מר כרמל שאמה הכהן: גם מחזיק תיק הביטחון.

מר צחי זליכה: אותו דווקא פחות ראיתי. רועי ברזילי היה, זרי, אסף וייס, אביהוא. יש קבוצה 'שאגת הארי', אני לא יודע מי נמצא, אבל הדיווחים שם הם-

עו"ד עינב בר כהן: אני. אני חברה בקבוצה שלך. לא סתם חסכו דיבור באמצע זה שאני מדברת.

מר צחי זליכה: נכון. אני פתחתי בדיוק ביום שני שעבר את הקבוצה הזו ויש שם 1,500 איש, בשבוע ימים. בכל מקרה, אנחנו באמת, עושים את זה לטובת התושבים. אני מגיע למקומות, אני רואה שאנשים נמצאים שם-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל יש לך מדבקה כמו זוהר?

מר צחי זליכה: איזה מדבקה?

מר כרמל שאמה הכהן: יש לו מדבקה.

מר צחי זליכה: בכל מקרה, באמת, אני רוצה להגיד-

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, לא להפריע לו, הוא מדבר דברי אלוהים חיים.

מר צחי זליכה: לימור, את מה שיש לי להגיד אני אגיד בקבוצה המשולשת שלנו. אני לא רוצה כאן להדליק אנשים, אבל בכל מצב-רשמתי קודם, זכינו בך. בכל מקרה, באמת, דיברנו על זה גם, מנהלת חינוך, היא צריכה לעמוד בראש.

מר כרמל שאמה הכהן: אלופה מה שהיא עושה בימים האחרונים.

מר צחי זליכה: באמת היא עושה דברים נהדרים.

מר כרמל שאמה הכהן: לא יודע מאיפה היא מביאה את הריכוז ואת הזמן.

מר צחי זליכה: אני הייתי בניידת הזו שהבאת אותה, אני לא יודע, הטכניון יצר את הדבר הזה, זה מדהים.

גב' לימור מרקנזון סגל: הניידת זה כבר העבר.

מר כרמל שאמה הכהן: הניידת זה פרה-היסטוריה.

מר צחי זליכה: לא יודע, מה שאני ראיתי. הפעילות של הניידת והטכנולוגיה, ובאמת הסקרנות שהילדים מגלים שם. בכל מצב, חברים, אנחנו יכולים להגיד שבמלחמה הזו באמת, המזל באמת ברמת גן, עם כל הפגיעות שהיו, זה ממש, אני מדבר על הרכוש, זה זניח, מה שראינו באירוע הקודם. מי שחש וקיבל את הטיל הקודם, אני אומר, באזור שלנו, ראש העיר ראה את זה, אני אומר לכם, זה נזק רק באתר אחד של מעל מיליארד שקל. רק באזור שלנו מעל מיליארד שקל.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון. זה הנזק הישיר, עזוב את הנזק העקיף, של עצירת החיים ושל כל המפגעים.

מר צחי זליכה: אז תודה רבה.

מר כרמל שאמה הכהן: מאחר ואתה שותף לתיק החינוך אני חייב באמת לומר, אני חייב להגיד לך לימור, שהאנרגיות שהאגף שלך מצליח לייצר והקשב שלך לדינמיקה שאנחנו זורקים לך כל רגע, כמו שזורקים ככה את הבומרנג ומישהו רץ לתפוס, אין לך מה לפחד מגלית, אמרתי לך שיש לך כל חודש 2,000,000 לבזבז אקסטרה, רק תעשי. רק תעשי. הנה, יש פה שתי אימהות בפינה, את לא ראית מה הן אמרו לי, אבל אני מקבל את זה כל היום מכל העיר.

הפעילות הכיתתית הזאת, שהלחמנו עליה דרך אגב, את זוכרת מה אמרתי לך? אם פיקוד העורף מאשר – אני מגבה. נלחמנו, כי משרד החינוך לא אהב אותה, משרד החינוך לא רצה אותה. אני שאלתי, פיקוד העורף אמר כן, אמרתי לה – תתקדמי. עלי משרד החינוך, שהביקורת תהיה עלי. וזה עושה נפלא. משרד החינוך לא הסכים אפילו שהגננות יפיצו להורים את האופציה, אמרתי לה – תפיצי בדרכים שלנו ונעשה את זה.

מר צחי זליכה: עוד משהו קטן, אגף ההנדסה, ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, שניה, רגע, שניה. התחום הזה חשוב החינוך. אז לימור, אני רוצה להגיד יישר כוח, באמת, אני זורק את זה ברמת הכותרת ואת מפתחת את זה לאנציקלופדיה העברית עם כרכים והכול יפה. אז יישר כוח גדול. ופה אני רוצה גם להגיד לקונדיטורית, שאופה לנו לא רק עוגות אלא את כל הפעילות הקהילתית, יו"ר מב"ע, שהיא רצה בכל פינה בעיר כדי לייצר חוסן, יורדת למקלטים, נכנסת לבתים של הקשישים, מחבקת, רוקדת, שרה, מנהלת, מתכללת את כל האירוע, עם מגוון רחב.

אני באמת חייב לומר את זה, כי זה ימים מאומצים, באמת. שתיכן, אני מרגיש טורבו, ואני עוד רגע אומר גם אני מקריס ואתן, כי אני מעמיס עוד. זה כמו הקש הזה, בודאגה ז"ל היה מדבר על הסוס שאתה לוקח לו מהאוכל עוד קש ועוד קש, בסוף הוא מת. אז אני מרגיש את ההיפך, אני מעמיס, נותן לכם עוד, בסוף אני אחנוק אתכם. אבל אתן את הכול מה שנקרא מעכלות מהר ומייצרות. אז באמת יישר כוח גדול. מה עוד צחי?

מר צחי זליכה: הנדסה.

מר כרמל שאמה הכהן: הנדסה היום הוציאו בשעה טובה, במלחמה, טופס 4 לפרויקט של אאורה, פרויקט שהוא תלת ספרתי ביחידות דיור. לפני החג עוד ייכנסו לשם הרבה משפחות חדשות. אנחנו גם בתוך, רגע לפני המלחמה אכלסנו את הפרויקט של עוד כמעט 200 יחידות על הפארק. העיר צומחת. העיר צומחת, העיר רצה. אנחנו פסיק מלהיות עיר של 200,000 תושבים.

הנדסה היום במחוז הביאו תוכניות בגודל של גבעתיים. דרך בן גוריון הרא"ה הגת – 2 מגדלים של 45 קומות, בית ספר חדש. מה עוד היה שם? פנחס רוטנברג, הפינוי בינוי המיתולוגי שאנחנו עוסקים בו. קריניצי בן יוסף. 80% מסדר היום של הוועדה המחוזית- כל המתחם הזה בין אבא הלל, ז'בוטינסקי, לאורך כל ביאליק ועד פנים שכונת הגפן, שגם שם אמור להיוולד בית ספר חדש, מאריכים את ה-78-77 כדי להשלים-

אינג' סיגל חורש: וגם המטרו.

מר כרמל שאמה הכהן: וגם תוכנית המטרו, עבודה ענפה. ונווה יהושע עלתה היום. (מגיב להערה של עדנה וידל שלא ניתן לשמוע) אנחנו לא חונקים, מפתחים את העיר.

גב' עדנה וידל: ושתיים, מה קורה עם באר אורה? עם הרכבות האלה שם, כבר שנים מבקשים.

מר כרמל שאמה הכהן: עושים, מקדמים את זה. לגבי הקייטנות, גם, אם ישאלו אתכם לגבי הכסף של הקייטנות, הכסף של הקייטנות חוזרת במאת האחוזים להורים, גם המקצועיות, הכול הכול.

עו"ד עינב בר כהן: מלא. במקצועיות זה מתווה אחר. מלא.

מר כרמל שאמה הכהן: מקבלים מלא מלא מלא. אנחנו לא נספיק אף פעם אם לא כתבנו את זה מראש להודות לכל מי שצריך באמת, כי באמת יש המון המון אנשים. אבל בסוף יש אחד שהוא בשפיץ וזה לא ראש העיר, זה מנכ"ל העירייה, שהוא אמנם צנוע ולא מופיע במסכים של הטלוויזיות ולא בכותרות של העיתונות, ואיפה שמגיע, בא הנשיא, הוא אומר לי – לא, אני הולך (מחיאות כפיים). הוא עוגן של יציבות וניסיון ונוכחות, בסוף הדברים שלא זורמים 100% מגיעים הרי לפתחו. אז גם לו מגיע. בקיצור, לכולם. זו באמת תקופה, חוץ מזה שזה מלחמה, זו תקופה שהתושבים שלנו מעולם לא היו יותר מרוצים מהעירייה, הם גאים בעירייה, הבאז גם ברמה הארצית הוא מטורף.

מר צחי זליכה: ראש העיר, גם לגילה מגיע, לרווחה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני יודע, אני יודע. הפעם, בשונה מהעבר, תמיד תוך כדי אתה אומר, הכול ברור, אני אזכור את זה, אני לא אשכח את זה. הפעם כל דבר מיוחד ששולחים לי, אני שומר, מצלם, שומר, כדי להראות לכם בסוף מה באמת קרה פה בחודש הזה. אתם תראו דברים, אני אשים לכם על המסך, אתם לא תאמינו מה התושבים כותבים מיוזמתם. מה אזרחי מדינת ישראל מכל הארץ, מה יש להם, איזה עניין יש להם

לכתוב? שולחים הודעות לנו על מה שהם רואים או שומעים מהקרובים שלהם בעיר רמת גן.

אני אומר לכם, אתם תישארו עם פה פעור. פעם קודמת אמרתי אני אראה את זה, אבל הכול נבלע לי בטלפון עם המיליון הודעות, לא הצלחתי למצוא את זה בחזרה. הפעם עברתי לטכניקה, אני מסמן כל הודעה כזו בכוכב, כדי שאחרי זה 'טק-טק-טק-טק' נעביר, יכינו לנו פה מצגת, אחרי שנוכל להירגע, באמת לנוח מה שנקרא לרגע על זרי הדפנה.

ועכשיו, כדי שאנשים פה יגיעו גם מה שנקרא לרוגע, בין אם זה בזירות הרס, בין אם זה עם אנשים עם צרכים מיוחדים-

עו"ד דוד מנחם: ... הרווחה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני מדבר על אגף הרווחה, אתה לא מקשיב.

עו"ד דוד מנחם: שם זה גם בעיות נפשיות, מצוקות כלכליות-

מר צחי זליכה: הכול אצל עינב.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רק ראש עיר ב-title. אגף הרווחה או האגף לשירותים חברתיים בשמו המעודכן, הוא השפיץ של החנית מול הרגש של התושבים, הוא שפיץ שמגיע למקומות הכי קשים והכי בוערים והכי חמים, ברגעים הכי קשים שלהם, בתסכול הכי גדול שלהם, בחרדה הכי גדולה שלהם. העובדות הסוציאליות והעובדים הסוציאליים שלך, גילה, יחד איתך, אני אומר לכם שיש לי, אחי כל הזמן מדבר, את לא מכירה אותו, הוא לא מכיר אותך, אבל אני יכול להראות לך מה הוא כותב לי. הוא לא איש רווחה, הוא תעשיין.

הוא אומר לי, תקשיב, מה שהרווחה אצלך עושים זה לא נתפס. הוא כל הזמן אומר לי, תגיד לגילה, תפרגן לגילה. אני אומר לו, אל תדאג, אני מפרגן לה. הוא אומר לי, לא, זה מדהים, אני רואה. הוא עוקב. הוא אחד האנשים הכי חדים בעולם, הוא לא מפספס והוא רואה ומבין את התמונה. והוא אמר לי, תקשיב, זה פנומנלי מה שקורה עם הרווחה. אז יישר כוח גדול.

גב' מירב גבע גרומר: גם טוביה, מנהל מחלקת בריאות.

מר כרמל שאמה הכהן: וגם טוביה מנהל מחלקת בריאות. אני לא מכיר ישירות, את מכירה.

גב' מירב גבע גרומר: ועוד דבר אחד קטן, הרבה פעמים אומרים – אין נפגעים. אז צריך לזכור שיש נפגעי נפש.

מר מוטי כהן: אנחנו לא מתעסקים ב- את צודקת, אבל-

גב' מירב גבע גרומר: בסדר, אני רק מעלה את זה. צריך לזכור שיש נפגעי נפש.

גב' עדנה וידל: אני רוצה להגיד מה בעצם בשורה התחתונה. בשורה התחתונה למדנו שכשמזיזים הכול בצד ולקבוצה יש כוח, גם לקבוצת עבודה וגם לקבוצת משרתי ציבור, כשמזיזים הכול הצידה והם נרתמים מתוך כוונה, מתוך הלב למשימות, ואנחנו מקיימים את הצו הציבורי שלנו, זה מצליח. אין כזה דבר שזה לא מצליח.

ואני רוצה להגיד על הנושא של גאווה עירונית של התושבים, גם לנו כחברי מועצה זה כיף להיות שייכים לעיר שנותנת, כי זה ממש לא כיף כשאתה נמצא במועצה שיש טרוניות מוצדקות, אני מדברת על המוצדקות, טרוניות תמיד יהיו כידוע לך, אבל כשיש טרוניות מוצדקות. וזה שגם באים אלינו ומבקשים להעביר את המסר ואומרים לנו – איזה יופי עיריית רמת גן – זאת גאווה שלנו גם. אז באמת, אני מודה לכולם שהפשילו שרוולים, הזיזו הכול הצידה, את כל המחלוקות, את כל הדיונים-

מר כרמל שאמה הכהן: ועדיין השרוולים מופשלים.

גב' עדנה וידל: חד וחלק.

דובר: אתם מדברים כאילו זה נגמר.

גב' עדנה וידל: אתה יודע, יש מה שנקרא סיכום ביניים, ידידי, יש סיכום ביניים.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו לא נפגשים כל יום.

גב' עדנה וידל: נכון. ומאד חשוב לי להגיד שהשותפות הזאת היא מאד מאד חשובה.

מר כרמל שאמה הכהן: שותפות מצוינת.

גב' עדנה וידל: וכל הנושא הזה, כמחזיקת תיק מערכות מידע, אני רוצה להודות למנמ"ר קובי נח, שבאמת על המדוכה-

מר כרמל שאמה הכהן: האלוף.

גב' עדנה וידל: חד וחלק אלוף, זה כבר הוכח לפי כל התעודות והגביעים. אבל שהוא נרתם גם כן, באמת, בצוק העיתים, לכל דבר ועניין. וזה מה שנקרא ה-ביחד, ה'ביחדנס' הזה עושה את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: אין ויכוח. אני היום ראיתי את התמונות מהביקור של שגריר האיחוד האירופאי עם השליח המיוחד שאסף הוביל בזירת ההרס, הוא עשה את זה וזה היה מרשים מאד והיה חשוב שגם רמת גן תעזור במה שאפשר, בהסברה ובדיפלומטיה. אנחנו אמנם עיר מקומית, אנחנו לא מדינה, אבל אני חושב שכן הקשר הזה. יש גם בשורות טובות דרך אגב, ראשת העיר ה-כמעט אנטישמית בשטרסבורג, שלצערנו אירחנו אותה פה ואחרי זה ביטלה את הסכם ערים תאומות איתנו-

עו"ד עינב בר כהן: לא ביטלה, הקפיאה.

מר כרמל שאמה הכהן: הקפיאה, ביטלה, מה זה להקפיא? מה, אנחנו עובדים אצלה? הקפיאה באמצע מלחמה, בשיא ה-7 באוקטובר, ועשתה

במפגיע עם איזה ישוב של טרוריסטים ביהודה ושומרון, אבל היא הפסידה אתמול את הבחירות. יש קארמה בעולם. היא הפסידה במפתיע את הבחירות ונבחרה אישה שהיא יחסית אוהדת ישראל, יחסית לצרפת, שהיא הגיונית, שפויה, לא בעד הקצנה, והיא כבר הרימה לי טלפון והיא רוצה לחדש את היחסים. היא רק נבחרה, היא נבחרה אתמול, היא באותו יום הרימה טלפון, תבינו.

תחשבו שאני נבחרתי פה, את מי חיפשתי בעולם? זה היה חשוב לה. היא אתמול נבחרה ואתמול היא כבר חיפשה אותי. היום באתי בבוקר, לילי אומרת לי, חיפשה אותך זה וזה וזה. אמרתי לה, היא נבחרה לאיזה ועד אזורי או איזה תפקיד קשרי חוץ? היא אמרה לי, לא, זאת ראשת העיר החדשה. ישר אנחנו מוציאים לה עכשיו מכתב והכול, וזה מראה שבסוף המעגלים נסגרים. אז אני אומר, גם הדיפלומטיה הזו חשובה לשם הטוב של ישראל ולאופק המדיני שלנו וגם לקהילות היהודיות זה מאד חשוב. כי לצד הטלפון שלה, כבר התקשרו מהקהילה היהודית בשטרסבורג וכל כך שמחו שיהיה אפשר שוב, שבית צבי ייסע לשם ויופיע שם כמו שהוא מופיע בלונדון מדי יום עצמאות, התכנון גם שיופיע שם מול הקהילה היהודית. והתזמורת הקאמרית שלנו היתה מופיעה שם מול הקהילה בשטרסבורג. מאד חשוב. מאד חשוב. ועכשיו עינב רוצה להשלים את דבריה בבקשה.

<u>עו"ד עינב בר כהן:</u> לא, אני לא, זרי רוצה.

<u>מר ישראל זרי:</u> אני כן רוצה להתחיל, זוהר, ממה שדיברת מקודם, אני בטוח שגם אתה רוצה להבהיר אבל את המקום בנוגע למילואימניקים, אני מבין מה שאמרת בנוגע לכסף, אבל צריך להבין שזו אמירה שבטח בתקופה הזו אין לה מקום. כי באמת שזה לא המטרה של אף מילואימניק וגם, רגע, ואני הולך איתך רחוק נגיד, וגם זה היה המצב-

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> ... הבעיות שלהם הן רוחביות מאד, לאו דווקא הכסף. הכסף זה-

<u>מר ישראל זרי:</u> אבל הכסף לפעמים זו דרך להראות את התמיכה שלנו. וכמובן, דווקא בימים האלה, אני חושב שאנחנו צריכים לברך על זה. וגם למי שיש, אפילו שיהיה יותר, הלוואי, אני אומר את זה גם כנציג ציבור-

עו"ד זוהר ישרים: הממשלה עשתה הרבה למילואימניקים-

מר ישראל זרי: ועדיין לא מספיק. אני אומר לך, לא מספיק, אני אומר לך, אנחנו מדברים עם מילואימניקים, גם אתה יש לך במשפחה-

עו"ד אסף וייס: לא מספיק.

מר ישראל זרי: אני אומר לך שלא מספיק. אני רואה חברים מילואימניקים, כואב לי על המצב שלהם היום.

עו"ד זוהר ישרים: יותר מזה אי אפשר לתת.

מר ישראל זרי: אפשר, תאמין לי. אתה תראה מה קורה ברמת גן ואפשר.

עו"ד אסף וייס: אי אפשר לתת? שנדבר על הכספים הקואליציוניים שהולכים לאן? מה אי אפשר לתת?

מר ישראל זרי: בואו נעצור, בואו נעצור רגע.

עו"ד אסף וייס: אי אפשר לתת? יש לך מיליארד שקל כספים קואליציוניים, רק עכשיו גילו אותם.

מר ישראל זרי: זוהר, באמת שלא הכול. באמת שלא הכול, אני אומר לך שאנשי המילואים צריכים אותנו.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רוצה להגיד תודה רגע לזרי. רגע, חברים, משהו חשוב. אני שמח על הרוח הטובה והמפרגנת, אבל גם כמה דברים רציניים. אתמול סיירתי עם זרי בלילה יחד עם עינב ממלאת מקומי בסיירת לנוער שהוא הקים. בימים האלה, אתם יודעים, הנוער יותר מבעבר

ובימים רגילים, בגינות, בכיכרות, חבורות, במקלטים, וכמו שאומרים, זה לא תמיד מוליד דברים טובים ובריאים. זה חלק מהשעמום, זה חלק מהלחץ, מכל מיני דברים. אז יחד עם יחידת סע"ר ויחד עם אנשי הקומה השניה ויחד עם מחלקת הנוער, הרווחה, קהילה, עינב, יוצאים ממש, מגיעים אליהם עם דברים טובים בארגז ועם יחס וגישה, מאד חשוב. זרי עושה את זה, מה שנקרא, ערב ערב.

אני הצטרפתי אליו לערב אחד וזה חשוב לפגוש את הנוער הזה. נכון שהם הרבה מתלוצצים ועוקצים והם חמודים ולפעמים אתה לא מבין מה בדיוק הם רוצים ואומרים, בדרכם, אבל אתה מבין איפה, אתה יכול לחוש מה לוחץ, מה חסר, איפה יש חלילה סכנה. וזה שמדברים איתם, יכול להיות שלמחרת הם ירגישו בנוח לפנות אם יש איזה משהו שבוער להם או שהם צריכים או שחלילה מאיים עליהם או לוחץ אותם. אז אני רוצה להגיד לך גם יישר כוח, ישראל, על היוזמה הזו החשובה.

<u>מר ישראל זרי:</u> תודה רבה ראש העיר. אני גם חייב להגיד תודה שהצטרפת, אבל יותר מזה, שנתת את הגיבוי לזה. אני חושב שזה לא משהו שקורה ברוב הערים בארץ ואני חושב שחבל, כי הרבה פה, מי שהם גם הורים לבני נוער, יכולים להעיד כמה זה לא יציב כרגע וכמה לא יודעים מה לעשות איתם, זה בדיוק הגיל הזה שזה בעצם לא מסגרת חינוכית אבל כן מסגרת וחינוכית, ואתה לא יכול להגיד לו מה לעשות אבל כן רוצה להגיד לו מה לעשות. אז עצם זה שהסתובבנו נותן להם את התחושה שיש מישהו שם. אז קודם כל על זה.

אבל אני כן רוצה לסכם, זו הסיבה שהתחלתי לדבר, אני לא יודע אם שמתם לב, הדברים השליליים שמנסים להגיד על רמת גן בשבועיים האחרונים והם דברים מאד מצחיקים. אני אגיד, כשמחפשים אותך כל כך, אתה יודע שיש עשייה מדהימה. ואני חייב להגיד שזה כיף שאלה הדברים שמדברים עלינו. אני יודע שהגאווה העירונית כרגע היא בשיא שלה והיא לא סתם, ובגלל זה גם השטויות וה'רחש בחש' ששומעים פה ושם, זה מבחינתי רק מעיד כמה אנחנו במקום איתן, חזק, משמעותי.

אני גם חייב להגיד כל הכבוד על הפורום שהקמת. אני חושב שאנחנו לא משפיעים רק על רמת גן, אנחנו משפיעים גם באופן ארצי ואנחנו באמת אולי אפילו מצילים נפשות עם ההחלטות המשמעותיות שאתם עושים שם. אז באמת תודה על הזכות של כולנו פה, של כל חברי המועצה, לעמוד ולעשות. ולהגיע לפה עם איתנות כלכלית, זה גם דבר שהוא לא מובן

מאליו, מי שחווה את זה ככה בתקופות אחרות. אז תודה על הגאווה הזאת ויישר כוח ואנחנו איתך.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה ישראל. אנחנו בעד שלום ושתיפסק המלחמה כאשר נשיג את ההישגים שלנו. אבל אני אמרתי לחלק מהחברים כאן שלהערכתי האופוזיציה שלנו הגיעה למצב שהיא מעדיפה אפילו אירן גרעינית רק שתיפסק המלחמה. אנחנו עושים עשייה באמת נפלאה ומופלאה וזה בא לידי ביטוי. לא סתם אנחנו יושבים פה ואין אופוזיציה. אין להם מה למכור עכשיו, אפילו לא שקרים. למה? כי אם ברגיל הם מוכרים שקרים, ואנשים לא רוצים להתעמת איתם, ורק אנשים אינטרסנטים, וזה יכול לעשות 'רחש בחש'. תיכנסו לפוסטים שהם ניסו להעלות נגדנו ותקראו את התגובות, זה priceless. אני היום קראתי איזה פוסט אחד במקרה בבוקר, כתבתי אני חושב שלאפרת ול-וכ, כי רציתי ייעוץ משפטי, אמרתי להם - האם זה עלול להיחשב כהתעללות נפשית התגובות האלה ואפילו אולי ניסיון לרצח? ככה כתבתי.

כי זה פשוט, אם אני הייתי אופוזיציה וקורא תגובות כאלה של הציבור הרחב, אני מדבר על כמות, זה קשה לעמוד בזה. במיוחד אם אתה בא מאופוזיציה שהיא לא ענייינית ואתה רק מנסה להכפיש ולהשחיר, והציבור אומר את דברו, אבל אומר את זה הפעם בפה מלא, בצורה מדהימה. ואמרתי, זה מתחבר ליישר כוח לכולם. באמת, אין פה אחד סביב השולחן, כולם, בלי יוצא מן הכלל, מלילי ועד מירב, דרך אפרת, מאיה, עינב, ישראל, רועי, אסף, צחי, זוהר, מנחם, אביהוא, דני, ליר, קרן – אז מגיע באמת לכולם. עכשיו מה? זה מחייב. אתה מציב סטנדרט, הציבור תמיד רוצה שהמנה הבאה תהיה יותר טעימה, יותר מושקעת, הם רוצים עוד יותר יחס.

עו"ד אסף וייס: לצערנו זה סבב שני, בוא נקווה שלא יהיה סבב שלישי לעמוד בציפיות.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, זה לא משנה.

עו"ד עינב בר כהן: יש פה איזו תחושה של סיום.

מר כרמל שאמה הכהן: טראמפ פרסם עכשיו שהשיחות מתקדמות טוב. אני לא מאמין לזה, אני אומר לכם, אני לא מאמין לזה.

מר צחי זליכה: מה שפרסמתי – האיראנים דורשים פיצוי מאמריקה על הנזקים שהם עשו.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא כבר הולך לשלם להם.

מר צחי זליכה: כן, בדיוק. זה הדבר המצחיק.

מר כרמל שאמה הכהן: זוהר רוצה לדבר. זוהר מדבר בשם אביהוא ובשמו, בבקשה.

עו"ד זוהר ישרים: קצר. קודם כל, רק להבהיר את הנושא, אני הכי בעד המילואים, המשפחה שלי משרתת במילואים.

מר כרמל שאמה הכהן: אין ספק. אחיך, אני ראיתי, כן.

עו"ד זוהר ישרים: אח שלי הוא בכיר במילואים. הדברים שנאמרו, אני באמת חושב שהממשלה, סמוטריץ' נתן מעל ומעבר למילואים-

עו"ד רועי ברזילי: וגם לחרדים, 6 מיליארד.

עו"ד זוהר ישרים: וצריך לומר את זה כאן. זה דבר ראשון. דבר שני, אי אפשר לסיים ישיבה כזאת מבלי באמת, כל האגפים פה עשו עבודה נהדרת, ראש העיר, בהובלתך, אבל צריך לציין את אגף הביטחון, שאתה מחזיק את התיק שלו ואני הסגן שלך, שבאמת, זה לחם חוקם. התקופה הזאת של לחם חוקם. וחיים, יישר כוח גדול על כל מה שאתם עושים וחשוב שכולם יידעו את זה.

עו"ד אסף וייס: רגע, הדמוקרטים רוצים גם להשחיל את הצד השני.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה. מאיה, אני צריך לראות את רועי כשהוא מדבר, להבין מה הוא אומר במדויק.

עו"ד רועי ברזילי: אחרי אקסטזה כזאת של שבחים אני לא יודע איך אני יכול להשביח יותר את הזה.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה בקלות.

עו"ד רועי ברזילי: אז לא. אני חושב שהעירייה מתנהלת, באמת, מתנהלת לרוב יוצא מן הכלל, לרוב. גם ראש העיר, כמובן שמי שמוביל את המערכת הזאת, מנהל את המערכה ומנהל את הטיפול ובאמת רואים את זה גם בשטח, הכיסוי של הכביש מהר כשהוא נפגע זה לא מובן מאליו. לפעמים באמת ראיתי את זה חי ו-live.

אבל אני חושב שאני יכול לעשות יותר טוב בכך שבתוך כל המחמאות הגדולות האלה אני גם אמצא דברים שאנחנו יכולים לשפר, וכולנו. היום דיברנו מה קורה כשאין לנו ביקורת עצמית לגבי תהליכים למשל ב-AI. ואם אנחנו כולנו באיזו שהיא אקסטזה של הכול מושלם ויהירות, נמשיך להתנהל בצורה כזאת שגם הביקורת תיחשב דבר רע להגיד אותה ולא פונקציונלי כדי לשפר. אז בסדר, היום אנחנו במצב נהדר והכול, אבל חלילה-

מר כרמל שאמה הכהן: רגליים על הקרקע.

עו"ד רועי ברזילי: עם רגליים על הקרקע ויכולים להיות לנו דברים אחרים. וכשאני צריך לזהות את הנקודות שבהן אנחנו, כעיר ותיקה, שקיימת פה 100 שנה, עם לא מעט מבנים שקיימים על הקרקע כבר 70 שנה, חלקם לפני שנת 51 – חוק ההתגוננות, ואני אומר לכם, אם אני צריך לזהות את המצוקה האמיתית של העיר הזאת, זה באמת יכולת המקלוט שלה. ויכולת המקלוט שלה היא מאד נמוכה באופן כללי.

גם המקלטים הציבוריים, ואני לא סתם, מוטי, הזכרתי את האדם בן 102 שנהרג, שכן קבעו שהוא נהרג כתוצאה מפעולות איבה, כלומר, הוא ההרוג השלישי שלנו. ולמעשה, כשאני יורד למקלטים ואני רואה מישהי עם גבס או מישהו עם אצבעות שבורות או רגליים גם ראיתי, אני שואל מה קרה, והאנשים האלה נפגעו כתוצאה מירידה למקלט או ירידה במעקה. ויש לנו לא מעט פצועים, אולי אפילו יותר מפצועים ישירות מהטילים שנפלו כאן, במעבר לתוך המקלטים. אני זיהיתי את המשבר הזה ואנחנו כבר 50 מקלטים הצלחנו להתקין בהם מעקות-

מר ישראל זרי: ולעומת ערים אחרות?

עו"ד רועי ברזילי: כן. כעיר ותיקה, 15,000 נפש לקילומטר רבוע, אם אני מנקה את הספארי ואת הפארק הלאומי, יש לך למעלה מ-40% מהבניינים שהם רק חדשים ב-תמ"א וכאלה, 60% מהבניינים ישנים, 20 ומשהו אחוז הם בניינים לפני שנות ה-50. יש לך בעיה אמיתית. גם המקלטים היום, הרום והשלח, אותה מדרגה גבוהה, היא מסוכנת, היא מסוכנת מאד. היום הייתי ב-3 מקלטים ללא תאורה בכלל, שהרכבנו שם. יש מצוקה אמיתית. ובמעט כסף אנחנו יכולים, אם כבר החלטנו להשקיע כסף ציבורי בתועלת פרטית, בפעולות שהן מבורכות, אני חושב שאנחנו צריכים להקדיש לזה יותר זמן.

עו"ד אביהוא בן-משה: אתה מדבר על מקלטים ציבוריים?

עו"ד רועי ברזילי: לא, פרטיים. זה גם תלוי בעירייה. אם אנחנו יכולים להשקיע 1,000 שקל בלהביא מפעיל ליום הולדת, אנחנו יכולים להשקיע 1,000 שקל בלסדר מקלט. לדעתי זה לא פחות חשוב.

עו"ד אסף וייס: השאלה אם יש לך מנדט להיכנס.

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע. מחר בשעה 5 יש לנו כנס עם המפקחת הבכירה על הבתים המשותפים, תמר פריינטה, קבעתי זום, התחילו להירשם, זה לא הולך להיות בחסות העירייה כי ביטלו לי את זה, אבל זה כן יהיה. זה כן יהיה ואני חושב שזה הדבר הכי חשוב לעשות

בתקופה הזאת, שאנשים יידעו מה הזכויות שלהם מול דיירים אחרים. אתם ראיתם בעצמכם בנתונים שכאן, 700 ומשהו פניות, אולי הכי הרבה בדרגה הזאת, דיברו על מקלטים פרטיים. אחרי זה עוד 500 על מזרנים למקלטים פרטיים. אבל בסוף, זה הדבר שהכי חשוב בעיני היום ואני חושב שאנחנו לא מקדישים לזה מספיק תשומת לב.

גב' עדנה וידל: רועי, אני יכולה רגע?

מר כרמל שאמה הכהן: שניה, עדנה.

עו"ד רועי ברזילי: אז לצד כל השבחים והכול-

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, אנחנו מעריכים מאד את הפעילות שלך הפרטית בנושא הזה. העירייה פועלת בצורה מסודרת, כי הסברתי לך, כל עוד אני ראש עיר אף אחד לא יקים עירייה ב' ולא עירייה בתוך עירייה. אני מזמין את זוהר, תעשה גרפיקה, זה עולה היום בזול, גם בצ'אט, תזמין איזה זום בעניין הספארי, תזמין את מנכ"ל הספארי, אל תעדכן את היו"ר, אל תעדכן אותי ונראה את התגובה שלו. אני מחזיק תיק הביטחון, אני אחראי-

עו"ד רועי ברזילי: אני העליתי את זה כאן בישיבה הזאת.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא הפרעתי לך. הקשבתי לך. אני אחראי על המקלטים. מצב המקלטים באחריותי, המקלטים העירוניים והמקלטים הפרטיים, אנחנו נותנים מענה. מי שמחפש לעשות דברים באופן פרטי מחפש דברים אחרים. מי שרוצה לעזור באמת לציבור, עושה את זה דרך מינהל תקין, דרך המנגנון העירוני, יש מנכ"ל לעירייה, יש אגף ביטחון, יש ראש עיר שמחזיק-

עו"ד רועי ברזילי: המנכ"ל, לא פניתי אליך? לא דיברתי איתך על זה?

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא הפרעתי לך, רועי. יש ראש עיר שמחזיק את התיק. אנחנו לא בורחים מאחריות. אבל הדבר הכי מסוכן שיכול לקרות בסיפור המקלטים, זה אם ננרמל הסרת אחריות מהאנשים על הרכוש הפרטי שלהם. יש גבול, העירייה יכולה לעשות הרבה. לדוגמא, אם יש בניין שכולו מקרה רווחה, גם אם זה לא החובה שלנו וגם אם חוקית אפילו זה לא 100% - תעזרו. תיכנסו, תחליפו דלת, תחליפו חלון. היום באו בניין ואמרו, אמרתי להם – לא יכול, אני ... בווטס-אפ. לא מתערבים, זה רכוש פרטי.

ואז אחת השכנות אמרה, אבל רגע, יש לכם משרד בבניין שלנו. נתלינו על זה. אמרנו, אם יש משרד בבניין ויש עובדים שלנו שם, אנחנו נעשה דלת למקלט ושייהנו מזה גם השכנים וגם הציבורי. אבל, להעביר מסר, וזה סופר חשוב, כי תראו, הטבע של הישראלי, לא על העניין של לקבל, הוא נזכר במקלט שלו רק כשנשמעת האזעקה. אנחנו מטפלים במקלטים כל השנה. אי אפשר לתקן תוך כדי מלחמה אירוע של פער תשתיתי של מקלוט בעיר ותיקה כמו רמת גן. צריך לעשות את זה בצורה סדורה ולא רק כשהאזעקות מיילות. ולכן התהליך צריך להיות תהליך שהוא עקבי. איך אתה רואה את ההבדל? העירייה אחראית למקלוט של מבנה הציבור. זו האחריות הישירה שלה. כמו שמישהו אחראי על המקלט שלו אצלו בבית המשותף, העירייה אחראית על המקלטים של גני הילדים, של בתי הספר, של מבני הציבור-

עו"ד רועי ברזילי: העירייה לא אחראית לתת מפעיל ליום הולדת יותר משהיא אחראית לשים מעקה במקלט ציבורי.

מר כרמל שאמה הכהן: אין קשר. אין קשר.

עו"ד רועי ברזילי: יש קשר גדול, כרמל.

מר כרמל שאמה הכהן: שמים יותר מעקות ממך. תישן היום בלילה טוב, שמים יותר מעקות, רק לא עושים מזה פוליטיקה.

עו"ד רועי ברזילי: כרמל, יש קשר.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה חוזר על המעקות, שמים יותר ממך, תאמין לי.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אתה עושה פוליטיקה.

מר כרמל שאמה הכהן: שמנו עשרות, לא מדברים על זה. שמים, תאמין לי, אני יכול לתת לך את הרשימה. שמים כל יום.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא חושב שהיתה ביקורת שמצריכה עכשיו פוליטיקה. אני אומר שאגף הביטחון עושה פעילות מבורכת, כולנו פה עושים, כולם פה עוזרים בנושא המקלטים. המקלטים זה גם הפונקציונליות שלהם, גם זה שהם נקיים. כי אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה עם המקלט, אם המקלט יהיה מטונף אנשים לא ייכנסו אליו, גם אם הרום של המדרגה יהיה פיקס, לפי התקן של הנגישות. המקלט צריך להיות לא מקום מאיים, גם לילדים שירגישו בנוח לרדת. ואם עשו להם שם הפעלה – זה סופר נהדר. ואם גיבשו את המקלט במקום שאנשים יריבו במקלט, חיברו ביניהם, זה עוד יותר מבורך.

מר כרמל שאמה הכהן: זה הכול מרקם, רועי, זה הכול פסיפס. סדר הגודל, הפרופורציה של להתחיל למגן את המקלטים שלא ממוגנים בהשקעה כספית בטווח זמן אפס, להשוות את זה ליום הולדת של ילד עצוב שהלכו לשמח אותו, וגם לא ל-100 ימי הולדת, זה ברמת טיעונים של אנשים שלא נמצאים כאן היום שאומרים לי – אם לא היית נוסע לחו"ל היה כסף לחינוך. נו, באמת, ברמת פופוליזם של כיתה א'. אז אני מבין, אני מציע לאנשים להתרכז בעשייה שלא אומרת מה אחרים לא עושים, אלא מה הם עושים. אני מציע לכל אחד להתעסק בתיקים שלו ולא בתיקים של אחרים. תיק הביטחון נמצא בידיים של X מסוים-

עו"ד רועי ברזילי: אין קשר בין המפקחת על הבתים המשותפים לבין תיק הביטחון. אין שום קשר. המפקחת היא לא עיריית רמת גן והמפקחת, ברגע שהיא נוגעת במקלטים, היא נוגעת בביטחון. מקלטים זה ביטחון. מקלטים זה לא תכנון ובניה. מקלטים, לפני שזה דיני מקרקעין, זה ביטחון. זה פוליטיקה, כרמל, זה פוליטיקה.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון. אז אני מזמין-

עו"ד רועי ברזילי: עכשיו אתה עושה פוליטיקה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אמרתי, אני מזמין את כל חברי המועצה, הגרפיקה עלי, תשלחו לי מה אתם רוצים, איזה זום בתחומי האחריות של רועי, אני אפיץ לכם את זה גם בווטס-אפ, תעשו מפגשים עם תושבים, נביא לכם גם את הפקידות שתחת התיקים של רועי ואז רועי יבין מה המשמעות של לדרוך לאנשים על הבהונות.

עו"ד רועי ברזילי: זו פוליטיקה קטנה בזמן מלחמה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני סומך על המנכ"ל ועל התשבחות-

עו"ד רועי ברזילי: גם אני סומך עליו. גם אני סומך עליו. גם אני סומך עליו, בגלל זה פניתי אליו.

מר כרמל שאמה הכהן: איש ציבור שעושה זומים פרטיים, הוא לא סומך על המערכת העירונית. זו המסקנה, אין אחרת.

עו"ד רועי ברזילי: ביום שלישי אני דיברתי עם המנכ"ל, ואם הוא יכחיש אני אראה שדיברתי איתו.

מר כרמל שאמה הכהן: אז מה?

עו"ד רועי ברזילי: דיברתי עם מנהל מחלקת החירום.

מר כרמל שאמה הכהן: נו, אז מה? אז מה אם דיברת?

עו"ד רועי ברזילי: ודיברתי איתך והצגתי את זה כאן בישיבה.

מר כרמל שאמה הכהן: אז מה אם הצגת?

עו"ד רועי ברזילי: אז מה אתה רוצה? יותר מזה? פניתי ביום שלישי, יש מיילים, יש הכול.

מר כרמל שאמה הכהן: אז מה? אז מה? אז מה?

עו"ד רועי ברזילי: הכול, עצרת את זה, בוא נגיד את האמת, עצרת את זה בגלל פוליטיקה קטנה. אתה רוצה להיות המרכז, זה בסדר, תהיה המרכז, אני גם מכבד את זה, אל תפגע באפשרות להציל ולעזור לציבור. אל תפגע. אל תפגע. ואני אמשיך לעשות את זה גם אם תחסום אותי, אני ארצף בעצמי ואני אאסוף ברזלים ואני אביא מתנדבים ואני אעשה את זה, גם אם אתה תמשיך עם הפוליטיקה הזאת.

מר כרמל שאמה הכהן: יש עירייה אחת, ואתה תמשיך בדרכך שהיא דרך של אנרכיזם-

עו"ד רועי ברזילי: יש עירייה אחת גם לי. גם לי.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה לא ראש העיר.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. גם לי. גם לי יש אחריות.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה לא ראש העיר. וראש העיר יקבע, ובטח מחזיקי התיקים, כל אחד יתעסק בתיק שלו. אתה דומה לשר הבריאות שהולך לפרדס ומדבר על החקלאות.

עו"ד רועי ברזילי: אולי כולם צריכים ברגע שאנחנו יורדים למקלט לבקש אישור מזוהר.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אתה יכול לרדת.

עו"ד רועי ברזילי: אולי לקבל אישור מראש.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה יכול לרדת לאיזה מקלט שאתה רוצה.

עו"ד רועי ברזילי: אולי אסור לי גם לבקר באתרי הרס כי זוהר אחראי על הביטחון.

מר כרמל שאמה הכהן: למה אתה צועק? מה, נגענו בנקודה רגישה? למה אתה צועק?

עו"ד רועי ברזילי: תגיד לי, מה זה השטויות האלה?

מר כרמל שאמה הכהן: תירגע, שמענו את הדברים שלך בקשב רב.

עו"ד רועי ברזילי: לא, כי אין לי מיקרופון פה.

מר כרמל שאמה הכהן: שמענו את הדברים שלך בקשב רב. דיברת באריכות, עשית פרופגנדה באריכות, הקשבנו לך. זה כללי המשחק.

מר מוטי כהן: רועי, מי אחראי על המקלטים הפרטיים?

עו"ד רועי ברזילי: הציבור. הציבור עצמו.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא נהיה ברמה של גל חביב. עוד מעט הוא יגיד מקלט לכל ילד ו-ממ"ד לכל ילד.

מר מוטי כהן: ועד הבניין, נכון?

עו"ד רועי ברזילי: ועד הבניין. בגלל זה הבאתי את המפקחת שתסביר לוועד הבניין או לאנשים מתוך הבניין איך להתנהל.

עו"ד זוהר ישרים: אבל זה מצב חירום.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא קשור לחירום. זה קשור להתנהלות קניינית של בניין. באתי לתת את זה, באמת, אל תבלבל, אל תבלבל את המוח.

מר כרמל שאמה הכהן: אחת הצרות שיש לנו עם אנשים שלא יודעים לעשות עשייה בעצמם אלא העשייה שלהם נבנית על זה שהם דורכים על מישהו אחר ואז הוא צועק ואז נהיה מזה רעש. כי עשייה משמעותית לבד קשה להם לבצע. אבל בסדר, זה לא יקרה, נו, מה לעשות? לא יקרה. נחזור על זה שוב ושוב ושוב, לא יקרה.

עו"ד רועי ברזילי: אגו, אגו, אגו זה הדבר הכי מזיק שיש.

מר כרמל שאמה הכהן: גם תסכול. גם תסכול מחוסר מעש.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מתוסכל.

מר כרמל שאמה הכהן: גם תסכול מחוסר מעש.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מתוסכל. יש לי המון מעש. תאמין לי, אני עושה כל היום.

מר כרמל שאמה הכהן: גם תסכול מחוסר מעש.

עו"ד רועי ברזילי: כל היום. כל היום.

מר כרמל שאמה הכהן: אז לא שומעים עליך, מה נעשה? אנחנו אשמים?

עו"ד רועי ברזילי: לא צריך. לא צריך שישמעו עלי, הכול בסדר.

מר כרמל שאמה הכהן: מה נעשה? מה נעשה?

עו"ד רועי ברזילי: שמעו עליי מספיק כשנתנו לי 4 מנדטים.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר. ואתה שורף אותם על כלום. שורף אותם על כלום.

עו"ד רועי ברזילי: אני שורף אותם?

מר כרמל שאמה הכהן: מה אתה משיג עם 4 מנדטים? מה עשית? בוא תגיד לי שנתיים וחצי. אני אגיד לך מה ישראל עשה, מה אסף עשה, מה זוהר עשה עם מנדט. מה עשית עם 4 מנדטים חוץ מלריב פה עם כל העולם? בוא תגיד לי. חוץ מלייצר משברים כל ישיבה. אני אומר את האמת. עם 4 מנדטים יכולת לעשות באמת לתושבים, באמת יכולת להשפיע. כלום.

עו"ד רועי ברזילי: כרמל, אל תלמד אותי פוליטיקה. אל תלמד אותי פוליטיקה.

מר כרמל שאמה הכהן: רגל בפנים, רגל בחוץ, מחפש ליהנות מכל העולמות.

עו"ד רועי ברזילי: אל תלמד אותי פוליטיקה.

מר כרמל שאמה הכהן: מי שמדבר כמוך צריך לשבת באופוזיציה.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. אז תוציא אותי לאופוזיציה, אתה מוזמן.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה, אתה לא רוצה.

עו"ד רועי ברזילי: אתה מוזמן.

מר כרמל שאמה הכהן: המכתב מוכן. המכתב מוכן.

עו"ד רועי ברזילי: אם אתה גבר, תעשה את זה. אם אתה גבר, תעשה את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: אם אני גבר? המכתב מוגש מחר. המכתב מוגש מחר. תכתבו לי את מכתב הפיטורין שלו. תכתבי לי את מכתב הפיטורין שלו. תכתבי לי עכשיו את מכתב הפיטורין שלו.

עו"ד זוהר ישרים: לא, לא, לא.

מר כרמל שאמה הכהן: אל תתערבו אף אחד. מי שעכשיו יתערב יקבל גם מכתב. תכתבי לי את מכתב הפיטורין שלו שיוגש לו עוד היום.

תודה רבה. הישיבה נעולה. יאללה, תעבור לאופוזיציה, גמרנו ממך.

מר כרמל שאמה הכהן
ראש העיר

מר מוטי כהן
מנכ"ל העירייה